

Rothschildid põlvnevad kasaaridest, kes võtsid 740. aastal omaks judaismi. Täna kuulub kasaaride muistne asuala enamalt jaolt Gruusiale. Ligi 90% inimestest, kes peavad end tänapäeval juudiks, on tegelikult kasaari päritolu ehk nagu nad ise end nimetavad – aškenazi juudid.

Saatana sünaogoo

Johannese ilmutuse raamatu 2. peatüki 9. salm ütleb: *“Ma tean su viletsust ja vaesust – kuid sa oled rikas – ning nende teotamist, kes ütlevad end olevat juudid, kuid ei ole seda, vaid on saatana sünaogoo.”* Seda kirjakohta on seostatud aškenazi juutidega.

Üks rikkamaid aškenazi juutide perekondi on Rothschildid, kes on läbi aegade vahendeid valimata hoidnud oma juhtpositsiooni. Nende vereliin ulatub Euroopa kuninglikesse perekondadesse ning uurijate andmeil on nendega seotud järgmised perekonnanimed: Astor, Bundy, duPont, Freeman, Kennedy, Morgan, Oppenheimer, Rockefeller, Sassoon, Taft ja Van Duyn.

Rothschildid on tuntud ka oma sala(sohi)laste poolest, keda võib vajalikul hetkel võimupositsioonidele upitada. See taktika algas juba esimese mehega, kes võttis endale Rothschildi nime – juba temal oli salajas hoitud kuues poeg.

Esimesed Rothschildid

1743: Saksamaal Frankfurtis sündis **Mayer Amschel Bauer**, Moses Amschel Baueri poeg, kellest sai laenuandja ja ärimees.

1753: Sündis **Gutle Schnaper**, Mayer Amschel Baueri tulevane abikaasa, lugupeetud kaupmehe Wolf Salomon Schnaperi tütar.

1760: Sellel kümnendil töötas Mayer Amschel Bauer Oppenheimerite pangas Saksamaal Hannoveris. Ta edutati noorempartneriks. Pangas töötades tutvus ta kindral von Estoffiga. Oma isa surma järel pöördus Bauer tagasi Frankfurti, et üle võtta tema äri. Bauer muutis punase heksagrammi tähenduse järgi oma nime Bauerist Rothschildiks ("rot" on saksa keeles punane ja "schild" tähendab märki).

Hesseni sõdurid

Mayer Amschel Rothschild avastas, et kindral von Estorff on seotud Hessen-Hanau prints William IX õukonnaga, Euroopa ühe rikkama kuningliku suguvõsaga, kes saavutas oma rikkuse sellega, et saatis Hesseni sõdurid palgasõduriteks teistesse riikidesse, et sealt suurt kasumit teenida (süsteem, mis "rahuvalvajate" näol on käibel tänaseni).

Mayer Amschel Rothschild tegi kindraliga taastutvust müntide ja nipsasjakeste odavamalt müümise ettekäändel. Teda tutvustati prints Williamile, kes oli soodsate tehingute peale maias. Nüüdsest oli tal jalg õukonna ukse vahel ja peatselt avastas ta, et raha laenamine valitsusele ja kuninglikule perele on palju kasumlikum kui raha laenamine eraisikutele, sest laenud on suuremad ja tagasimaksed on rahva maksude näol kindlustatud.

1769: Mayer Amschel Rothschild sai prints Williami käest loa eksponeerida oma äripinnal silti "M. A. Rothschild, ametisse määratud tema kõrgeausus Hanau printsi Williami poolt."

1770: Mayer Amschel Rothschild mõtles välja valgustatud salaliidu (illuminaatide) plaani ning usaldab selle väljatöötamise ja organiseerimise aškenazi juudile Adam Weishauptile, kes kandis roomakatoliku rüüd.

Illuminaatide ordu põhimõtete aluseks võeti Talmudi õpetused, illuminaadid võtsid endale nime langenud ingli Luciferi järgi, kelle nimi tähendab valguse kandjat. Mayer Amschel Rothschild abiellus Gutle Schnapeliga.

1773: Sündis Mayer Amschel Rothschildi esimene poeg **Amschel Mayer Rothschild**, kes nagu ka kõik teised pere meessoost järeltulijad, asus pereäris kaasa lööma 12-aastaselt.

1774: Sündis **Salomon Mayer Rothschild**.

1776: Adam Weishaupt viis ametlikult lõpule illuminaatide ordu salaplaani, mille eesmärk oli kõikide mitte-juutide üksteise vastu õhutamise poliitiliste,

majanduslike, sotsiaalsete ja religioosete meetmete kaudu. Salaplaani kaugeim eesmärk oli see, et mittejuudid hävitaksid üksteist. Samal aastal imbus Weishaupt selle illuminaatide doktriiniga vabamüürlaste organisatsiooni ning seadis sisse Grand Orienti peakontori. See toimus Mayer Amschel Rothschildi korraldusel ja finantseerimisel ning need kontseptsioonid on vabamüürlaste seas üle terve maailma kasutusel tänapäevani. Weishaupt värbas ka 2000 uut liiget, kellele selle eest maksti. Nende hulgas olid kõige intelligentsemad mehed kunsti, kirjatöö, hariduse, teaduse, panganduse ja tööstuse valdkonnas.

Illuminaatide õõnestamistaktika

Kuidas õõnestada valitsust? Kasuta rahalist ja seksuaalset väljapressimist, et säilitada kontroll juba kõrgetel positsioonidel olevate meeste üle. Seda kõikide valitsuste kõikidel tasanditel ja teistel võimu juurdepürgivatel aladel.

Kui mõjuvõimsad inimesed olid illuminaatide valetamise, petmise ja kiusatuste lõksu püütud, hoiti neid lõa otsas väljapressimise, ähvarduste, paljastamisega hirmutamise ja majandusliku laostamise kaudu. Mõnedel juhtudel oli tulemuseks nende ja pereliikmete surm.

Kuidas õõnestada haridussüsteemi? Osa ülikoolide teaduskondi töötati välja selliseks, et need tegeleks spetsiaalselt rahvusvaheliste sidemetega hästikasvatatud perede võsukestega, arendades neis erakordseid võimeid.

Kuidas õõnestada poliitikamaailma, religiooni ja pankasid? Illuminaatide mõjuvõimu all olevaid arvamusiidreid ja spetsiaalse väljaõppe saanud tudengeid kasutatakse agentidena juhtivates institutsioonides ekspertide ja spetsialistidena, et nad suunaks juhte Uue Maailmakorra loomisel, mis hiljem hävitaks valitsused ja religioonid, mida nad olid enne määratud teenima.

Kuidas õõnestada ajakirjandust? Tuleb saavutada absoluutne kontroll ajakirjanduse üle, kallutades kõiki uudiseid ja infot sel viisil, et avalikkus jääks uskuma, et Uus Maailmakord on ainus lahendus inimkonna probleemidele.

Prantsuse revolutsioon

1777: Sündis **Nathan Mayer Rothschild**.

1784: Adam Weishaupt andis korralduse, et Maximilien Robespierre algataks Prantsuse revolutsiooni raamatu abil, mille kirjutas Weishaupti kaastöötaja Xavier Zwack. See raamat saadeti kulleriga Frankfurtist Pariisi, ent teel tabas kullerit välk ning raamatu koos kõigi revolutsiooni puudutavate üksikasjadega leidis politsei. See anti edasi Baieri võimudele.

Baieri valitsus andis korralduse läbi otsida Weishaupti vabamürlaste Grand Orienti peakorter ning tema kõige mõjuvõimsamate kaastöötajate kodud. Baieri võimud olid kindlad, et see raamat oli vägagi reaalne oht eragrupi poolt, kasutamaks sõdu ja revolutsiooni oma poliitiliste eesmärkide saavutamiseks.

1785: Baieri valitsus nimetas illuminaadid lindpriideks ning sulges kõik Grand Orienti Baieri ruumid.

1785 kolis Mayer Amschel Rothschild oma perega ühte Frankfurti viiekorruselisse majja, mida nad jagavad Schiffide perekonnaga.

1786: Baieri valitsus avaldas illuminaatide salasepitsuse nime all "The Original Writings of The Order and Sect of The Illuminati". See dokument saadeti laiali kogu Euroopa kiriku- ja riigipeadele, kuid hoiatusi ei võetud tõsiselt.

1788: sündis **Kalmann (Carl) Mayer Rothschild**.

1789: Kuna Euroopa ignoreeris Baieri valitsuse hoiatust, siis õnnestus illuminaatidel algatada Prantsuse revolutsioon. See revolutsioon oli vesi pankurite veskile, sest selle kiiluvees loodi uus konstitutsioon ning viidi sisse seadus, mille kohaselt Rooma- Katoliku kirik ei tohtinud enam makse korjata ning kaotas oma maksuvabastuse staatuse.

1790: Mayer Amschel Rothschild ütles oma kurikuulsa lause: "Lubage mul välja anda ja kontrollida riigi raha ja mind ei huvita enam, kes seadusi kirjutab."

1791: Rothschildid saavutasid kontrolli raha üle Alexander Hamiltoni (nende agent George Washingtoni kabinetis) kaudu hetkel, kui nad rajasid keskpanga USA-s, mille nimeks sai Ameerika Ühendriikide Esimene Pank.

1792: Sündis **Jacob (James) Mayer Rothschild**.

1796: Amschel Mayer Rothschild abiellus **Eva Hanauga**.

1798: John Robinson avaldas raamatu nimega "Proofs of a Conspiracy Against All the Religions and Governments of Europe Carried on in the Secret Meetings of Freemasons, Illuminati and Reading Societies".

Selles raamatus räägib Edinburghi ülikooli professor Robison, oma aja üks juhtivaid intelligente, kes 1783. aastal valiti Edinburghi kuningliku seltsi peasekretäriks, Rothschildide vandenõu üksikasjadest. Šoti vabamürlaste hulka kuulunud Robison sai Adam Weishauptilt Euroopas koopia Weishaupti vandenõust. Kuigi ta teeskles salanõuga liitumist, oli Robinson tegelikult selle vastu ja avaldas oma raamatu, mis sisaldas üksikasju Baieri valitsuse uurimisest seoses Prantsuse revolutsiooni ja illuminaatidega. Sama aasta 19. juulil pidas Harvardi ülikooli president David Pappen loengu illuminaatide mõjust Ameerika poliitikale ja religioonile. 21-aastaselt lahkus Nathan Mayer Rothschild Frankfurtist Inglismaale, kus ta avas oma isa rahaga Londonis panga.

1800: Solomon Mayer Rothschild abiellus Caroline Sterniga.

1806: Napoleon teatas, et tema eesmärgiks on eemaldada Hesse-Casseli õukond võimult ja võimunimekirjast. Seda kuuldes põgenes prints William IX Saksamaalt, siirdudes Taani ja usaldas oma tolleaegse varanduse väärtuses 3 miljonit dollarit Mayer Amschel Rothschildi kätte.

Samal aastal abiellus Nathan Mayer Rothschild rikka Londoni kaupmehe tütre Hannah Barent Coheniga.

1808: Sündis Nathan Mayer Rothschildi esimene poeg **Lionel Nathan de Rothschild**. Salomon Mayer Rothschild kolis Austriasse Viini ja avas panga M. Von Rothschild und Söhne.

Lahingud panga tegevusloa pärast

1811: Ameerikas avatud Rothschildide panga tegevusloa lõppes ja Kongress hääletas selle pikendamise vastu. Nathan Mayer Rothschild ei olnud otsusega rahul, ähvardades, et tegevusloa kas pikendatakse või Ameerika Ühendriigid leiavad end hävitavast sõjast. “Ühendriikide juhid jäid siiski enesele kindlaks ning Nathan käis välja uue ähvarduse: “Andke neile jultunud ameeriklastele õppetund ja viige nad tagasi koloniaal-staatutesse.”

1812: Toetudes Rothschildide rahakotile andis Nathan Mayer Rothschild brittidele korralduse kuulutada Ameerika Ühendriikidele sõda. Rothschildi plaan oli kasvatada sõjaga Ühendriikide võlg selliseks, et neil ei jääks muud üle kui alla anda ja Rothschildide panga First Bank of the United States (Ameerika Ühendriikide Esimene Pank) tegevusloa pikendada. Samal aastal suri Mayer Amschel Rothschild. Oma testamendis andis ta täpsed juhised, mida Rothschildide koda peab täitma – kõik tähtsamad positsioonid pereäris pidid olema täidetud pereliikmetega; vaid suguvõsa meesliikmed võisid pereäris osaleda, kaasa arvatud kuues sohilaps (on oluline märkida, et Mayer Amschel Rothschildil oli ka kuus tütar, nii et tänapäeval on Rothschildide dünastia hargnenud ka ilma Rothschildi perekonnanimeta kaugele – juutide uskumuse kohaselt on juudi soost ema järglane puhastverd juut. Juudi peretavade kohaselt oli kombeks, et noored heidavad abiellu oma esimese ja teise põlve nõbudega, et säilitada verepuhtust ja head õnne – Mayer Amschel Rothschildi 18 lapselapsest abiellus 16 perekonna-siseselt). Mayeri varanduse suurus jäi aga avalikkusele saladuseks, ükski erapooletu isik ei osalenud varanduse hindamisel ja järgmiseks perekonnapeaks pidi saama pere vanim poeg – seda tava saanuks murda vaid see, kui enamik perekonnast arvanuks teisiti. Nõnda saigi järgmiseks perekonnapeaks Nathan Mayer Rothschild. Jacob Mayer Rothschild suundus Pariisi, et asutada seal Rothschildi vendade pank Rothschild Frères.

Sündis **Nathaniel de Rothschild**.

Sõda kui rikkuse allikas

1814: Arvestades seda 3 miljonit dollarit, mille Hesse-Hanau prints William IX Mayer Amschel Rothschildile hoidmiseks usaldas, tuleb heita pilk juutide entsüklopeedia 1905. aasta väljaande 10. osa 494. leheküljele, kus on kirjas, et

legendi järgi peideti see raha veinikastidesse ning toimetati varjule Napoleoni sõdurite eest, kui Napoleon Frankfurti sisse marssis. Raha tagastati puutumatusena samades kastides aastal 1814, kui prints Saksamaale naasis. Entsüklopeedia viimane lause sedastab, et eelnevad faktid on pigem “ärilise kui seiklusliku tähendusega”, viidates sellele, et Rothschildid ei tagastanud seda raha prints Williamile kunagi. Entsüklopeedia andmeil investeeris Nathan Mayer Rothschild selle 3 miljonit dollarit kullas Ida-India Kompaniisse, teades, et seda on vaja hertsog Wellingtonil Ibeeria poolsaare lahingus (kindral Arthur Wellesley ehk esimene Wellingtoni hertsog, oli Briti vägede juht Napoleoni sõdades). Selle varastatud rahaga tegi Nathan ülikasumlikke tehinguid, müües Wellingtonile kulda, ostes seda tagasi ning vahendades Portugalile.

1815: Kõik viis Rothschildide venda tegid koostööd, et varustada kullaga nii Wellingtoni sõjaväge (Inglismaal oleva Nathani kaudu, kes juhtis sealset panku) kui ka Napoleoni sõjaväge (Prantsusmaal oleva Jacobi kaudu, kes juhtis panku Pariisis). Lõppematud Napoleoni sõjad olid vesi Rothschildide veskile, sest sõja ajal sõlmitud tehingud tõid suurt kasumit, ükskõik kellele võlgu anda – laenule kehtis valitsuse garantii, kuna võitja aktsepteeris ka kaotaja võlgu. (*VI sõda Napoleoni vastu toimus aastatel 1813–1814 ja Prantsusmaa-vastasesse koalitsiooni kuulusid Austria, Preisimaa, Suurbritannia ja Iirimaa Ühendkuningriik, Hispaania, Venemaa, Rootsi ning Portugal; VII sõda Napoleoni vastu toimus 1815. aastal.*)

Sõjainfoga manipuleerimine

Samal ajal kui Rothschildid rahastasid mõlemat sõdivat poolt, kasutasid nad üle Euroopa asutatud panku, et rajada konkurentsituult parim postiteenuste võrk koos salateede ja kiirkulleritega. Kullerid andsid oma käes oleva info edasi Rothschildidele, kes olid niimoodi päevakajalistest sündmustest alati sammu võrra ees. Enamgi veel – need kullerid olid ainsad, keda lubati Inglise või Prantsuse armee poolt suletud sõlmpunktidest läbi. Inglismaal olev Nathan Mayer Rothschild aga sai infot sõja käigust kasutada rahaturu manipuleerimiseks. Üks Rothschildide kullereid oli mees nimega Rothworth. Kui britid olid võitnud Waterloo lahingu, startis Rothworth Inglise kanali poole ning tal õnnestus teade sõja võidust edastada Nathanile 24 tundi enne Wellingtoni kullerit. Sel ajal nimetati Briti võlakirju konsoliteks ning neid vahetati börsi esimesel korrusel. Nathan käskis kõigil alumise korruse töötajatel hakata konsoleid müüma – see pani kõik teised kauplejad arvama, et britid on sõja kaotanud ja ka nemad hakkasid kiiresti konsoleid müüma ja nende väärtus langes. Siis andis Nathan käsu hakata konsuleid tagasi ostma. Kui jõudis kohale õige info, et britid on sõja hoopis võitnud, kerkis konsolite hind isegi kõrgemale nende sõjaeelsest hinnast, kasvatades Nathani investeringu panku 20-kordseks. See andis Rothschildide perekonnale täieliku kontrolli Briti majanduse üle ning

Inglismaa oli sunnitud rajama uue panga, mida kontrollis Nathan Mayer Rothschild. Siinkohal on huvitav ära märkida, et sada aastat hiljem ilmus New York Timesis lugu, milles räägiti, et Nathan Mayer Rothschildi lapselaps oli proovinud kohtu kaudu kontrollida ühe raamatu ilmumist, mis sisaldas fakte tollasest börsiloost. Rothschildide pere väitis, et see lugu ei vasta tõele, kuid jäi kohtus kaotajaks.

Nathan: Riik, see olen mina!

Just aastal 1815 ütles Nathan Mayer Rothschild oma kuulsad sõnad: “Mind ei huvita, milline käpiknukk on pandud Inglismaa troonile, et valitseda impeeriumit, kus päike iial ei looju. Mees, kes kontrollib Briti rahavoogu, kontrollib ka Briti impeeriumit – ja see mees olen mina.” Ta uhkeldas, et 17 aasta jooksul, mil ta Inglismaal on olnud, on ta oma isa antud 20 000 naela suurendanud 2500 korda 50 miljoni naelani. Rothschildid kasutasid oma mõjuvõimu Inglise Panga üle muu hulgas ka selleks, et asendada kulla riigist riiki transportimine süsteemiga, mis toimib tänapäevani – nad kasutasid oma viite üle Euroopa laiali olevat panka, et juurutada paberarve- ja tšekisüsteem.

19. sajand oli Rothschildide ajastu ning sajandi lõpuks omasid nad poolt maailma rikkusest. Siiski oli üks asi, mis ei läinud nii, nagu Rothschildid oleks tahtnud. 1814. aasta septembris algas Viini Kongress, kus maailma poliitiline kaart sai teise näo. Rothschildid soovisid kasu lõigata tõsiasjast, et mitmed Euroopa valitsused olid neile võlgu ja luua oma võimu kasutades maailmavalitsus, mis kontrolliks kogu tsiviliseeritud maailma. Ent Venemaa tsaar Aleksander I polnud nõus Rothschildide keskpangale alluma ega läinud selle plaaniga kaasa ning Rothschildide maailmavalitsuse plaan nurjus. Raevunud Nathan Mayer Rothschild vandus, et ühel päeval hävitab tema või tema järglased tsaar Aleksander I pere ja tema järglased. Ta pidas oma vandest kinni: 102 aastat hiljem rahastasid Rothschildid bolševikke, kes selle lubaduse täitsid, mõrvates tsaariperekonna. Siinkohal tasub äramärkimist huvitav tõik, et maailmavalitsuse üks eestkõnelejaid, aškenazi juut Henry Kissinger tegi oma doktoriväitekirja Viini Kongressist.

Rothschildid said oma panga Ameerikas

1816: Ameerika Kongress kinnitas seaduse, mis lubas Rothschildidel rajada järjekordse keskpanga, millega nad said taas enda kätte kontrolli Ameerika rahavoo üle. Selle panga nimi oli Ameerika Ühendriikide Teine Pank (Second Bank of the United States), mis sai 20-aastase tegevusloa. Suurbritannia sõda Ameerika Ühendriikide vastu (Ameerika teine iseseisvussõda 1812–14) oli

lõppenud tuhandete brittide ja ameeriklaste surmaga, kuid Rothschildid said oma panga.

1818: Järgides prantslasi, kes kindlustasid massiivseid laene 1817. aastal, et oma Waterloo-kaotuse järgset ülesehitustööd teha, ostsid Rothschildid suurtes kogustes Prantsusmaa valitsuse võlakirju, põhjustades nende väärtuse kasvu. 5. novembril paiskasid nad kõik võlakirjad korraga avatud turule, põhjustades võlapaberite väärtuse langemise ja paanika Prantsusmaal. Nüüd oli õige aeg hõivata Prantsusmaa rahaturg. Samal aastal laenasid nad 5 miljonit naela Venemaa valitsusele.

1821: Kalmann Mayer Rothschild saadeti Itaaliasse Napolisse, kus ta ajas äri Vatikani tollase paavsti Gregorius XVI-ga. Rothschildide võimu Vatikani üle näitab see, et alati, kui Kalmann külastas paavsti, sirutas too talle tervituseks oma käe, nõudmata tavapärasest kinganina nuhutamist.

1822: Austria valitseja andis Rothschildide viiele vennale parunitiitli, ent Nathan Mayer Rothschild otsustas seda mitte vastu võtta.

1823: Rothschildid võtsid üle terve maailma oma kontrolli alla katoliku kiriku rahavoo.

1827: Kirjanik Walter Scott andis välja 9-osalise raamatusarja "The life of Napoleon" (Napoleoni elu), mille teises osas väidab ta, et Suur Prantsuse Revolutsioon oli illuminaatide korraldatud (Adam Weishaupt) ja rahastatud Euroopa rahadega (Rothschildid).

1832: Ameerika Ühendriikide vabamüürlasest president Andrew Jackson (seitsmes president aastatel 1829–1837) tegi oma teise valitsemisaasta kampaania nime all "Jackson ja ei mingit panka!", üritades Ameerika inimeste huvides saada rahandussüsteemi riigi kontrolli alla.

1833: President Jackson alustas valitsuse depositeerimise väljavõtmist Rothschildide kontrollitud Ameerika Ühendriikide Teisest Pangast ja neid hakatakse üle kandma demokraatlike pankurite juhitud pankadesse.

Rothschildid tegid vastuseks seda, mida nad kõige paremini oskavad – tõmbasid rahavoo kokku, põhjustades majanduslanguse. President Jackson nägi nende paani läbi ja ütles ajalukku läinud sõnad: "Te olete üks varastest ussipesa ja ma kavatsen teid välja juurida – ja kõikvõimsa Jumala nimel – ma luban, et juurin teid välja."

1834: Itaalia revolutsiooniline liider Giuseppe Mazzini valiti väidetavalt illuminaatide poolt nende ülemaailmsel revolutsioonilist programmi juhtima. Ta tegi seda kuni oma surmani 1872. aastal.

1835: 30. jaanuaril tehti USA presidendile Andrew Jacksonile atentaat, kuid imekombel läksid mõlemad lasud mööda. President Jackson ütles hiljem, et ta teadis, et selle mõrvakatse taga on Rothschildid. Atentaadi sooritaja Richard Lawrence, kes hiljem tunnustati süüdimatuks, kiitles sellega, et võimukad inimesed Euroopast palkasid ta ning lubasid kaitsta, kui ta tabatakse. Rothschildid omandasid Almadeni elavhõbedakaevandused Hispaanias – kuna

elavhõbe oli kulla ja hõbeda rafineerimise oluline komponent, siis said Rothschildid ka selles valdkonnas maailma üle võimu enda kätte.

1836: Pärast aastatepikkust võitlust Rothschildidega õnnestus president Jacksonil lõpuks Rothschildide keskpank Ameerikast välja tõrjuda nende tegevusluba mitte pikendades. Selline olukord kestis kuni aastani 1913, mil Rothschildidel õnnestus asutada oma kolmas Ameerika keskpank – Föderaalreserv – ja kindlustamaks, et miski enam valesti ei läheks, panid nad selle etteotsa oma vereliini kandja Jacob Schiffi. Suri Nathan Mayer Rothschild. Tema pangas N. M. Rothschild & Sons läks juhtimine noorema venna James Mayer Rothschildi kätte.

1837: Rothschildid saatsid ühe omadest – aškenazi juudi August Belmonti Ameerikasse nende pangandushuvisid päästma.

1840: Rothschildid said Inglismaa Panga väärismetallikangide vahendajateks ja asutasid agentuurid Californias ja Austraalias.

1841: USA president John Tyler (Ameerika Ühendriikide 10. president aastatel 1841–1845) pani Ameerika Ühendriikide Panga tegevusloa väljaandmisele veto, millega seoses ta saab sadu kirju tapmisähvardustega.

1844: Salomon Mayer Rothschild ostis kivisööekaevanduse United Coal Mines of Vítkovice ja Austria-Ungari ettevõtte Blast Furnace Company (kõrgahjude tootja), mis tõusid maailma tööstuse suurettevõtete tippkümne hulka. Benjamin Disraeli, aškenazi juut (kes sai Briti peaministriks kahel korral – ainus aškenazi juut, kellel see õnnestus) andis välja poliitilise romaani “Coningsby“, milles kirjeldas Nathan Mayer Rothschildi järgmiselt: “Maailma rahaturgude lord ja valitseja ning loomulikult ka kõige muu lord ja valitseja. Ta hoidis sõna otseses mõttes Itaalia tuluallikaid oma peos ning kõikide riikide monarhid ja ministrid lipitsesid tema ees, täites ta juhiseid ning järgisid tema soovitusi.”

Jackson surivoodil: “Ma tapsin panga“

1845: Suri suur Ameerika patrioot, president Andrew Jackson. Kui temalt enne surma küsiti, mida ta loeb oma suurimaks saavutuseks, vastas ta: “Ma tapsin panga,“ viidates Rothschildide ülemvõimu kukutamisele USA rahamaailmas aastal 1836. Jacob Mayer Rothschild (kes oli abiellunud oma vennatütre Bettyga (Salomon Mayer Rothschildi tütar) ehk parun James de Rothschild võitis konkursi, ehitamaks esimene suur raudtee läbi terve Prantsusmaa. Selle nimeks sai Chemin De Fer Du Nord ning see kulges algselt Pariisist Valenciasse ning hiljem liitus Austria raudteega, mille ehitas Jacobi vend (ja naise isa) Salomon Mayer Rothschild.

1847: Lionel De Rothschild abiellus oma onu (Kalman Mayer Rothschildi) tütrega ning valiti Londoni nimekirjas Inglismaa parlamenti. Parlamendiliikmeks saamise eelduseks oli vande andmine kristlasena. Lionel De Rothschild keeldus seda tegemast, sest ta oli juut ning tema koht parlamendis jäi

11 aastaks tühjaks, kuni ajani, mil seda seadust muudeti. Seega, 11 aasta jooksul ei saanud ta millegi üle hääletada ega sisenenud kordagi parlamendihoonesse, aga sellest hoolimata õnnestus tal oma koht riigivalitsuses säilitada.

1848: Aškenazi juut Karl Marx avaldab “Kommunistliku Partei Manifesti“.

Huvitava kombel, samal ajal, kui Marx manifesti kallal töötas, kirjutas geograaf ja poliitteadlane Karl Ritter Frankfurdi ülikoolist antiteese, mis said hiljem aluseks Friedrich Wilhelm Nietzsche filosoofiale, millest omakorda kasvasid välja fašism ja natsism ning tulevased suured maailmasõjad.

Gutle Schnaper surivoodil: “Kui mu pojad ei tahaks sõdu, siis neid ei oleks“

Nii Marx, Ritter kui ka Nietzsche said raha ja suunamist Rothschildidelt, kes said suurte mõtlejate poolt kirja pandud kaht teineteisele vastanduvat ideoloogiat kasutada selleks, et killustada ja üksteise vastu ässitada aina suuremaid inimrühmi, et need siis relvastada ja ajupesta üksteise vastu sõdimiseks ning hävitamiseks. Suure plaani lõppeesmärk oli hävitada kõik poliitilised ja religioossed institutsioonid. See oli põhimõtteliselt sama plaan mis Weishauptil 1776. aastal.

1848 Suri Eva Hanau, Amschel Mayer Rothschildi naine.

1849: Suri Gutle Schnaper, Mayer Amschel Rothschildi naine. Enne oma surma ütles ta: “Kui mu pojad ei tahaks sõdu, siis neid ei oleks.“

1850: Sellel kümnendil algasid mõisate ehitused Mentmore’is Inglismaal ja Ferreres’is Prantsusmaal. Rothschildide mõisu, mis olid täis hinnalisi kunstiteoseid, lisandus veelgi. Prantsusmaal resideeriva Jacob Rothschildi varandus oli väidetavalt 600 miljonit franki – seda oli tol ajal 150 miljonit franki rohkem kui kõigi ülejäänud Prantsuse pankurite varandus kokku.

1852: N. M. Rothschild & Sons alustas kulla ja hõbeda rafineerimist Suurbritannia kuninglikule rahapajale Royal Mint, Inglismaa Pangale ja teistele rahvusvahelistele klientidele.

1853: Nathaniel de Rothschild, Jacob Mayer Rothschildi väimees, ostis Bordeaux’ veinitehase Chateau Brane Moutoni ja nimetas selle ümber Chateau Mouton Rothschildiks.

1854: Suri Caroline Stern, Salomon Mayer Rothschildi naine.

1855: Surid Amschel Mayer Rothschild, Salomon Mayer Rothschild ja Kalmann Mayer Rothschild.

1858: Pärast selle seaduse muutmist, et parlamendis tohivad olla vaid kristlased, võttis Lionel de Rothschild lõpuks sisse koha parlamendis: temast sai Briti parlamendi esimene juudist liige.

1861: President Abraham Lincoln (Ameerika Ühendriikide 16. president aastatel 1860–1865) hakkas pidama läbirääkimisi New Yorgi suurte pankadega, lootes sealt saada laenu Ameerika kodusõja toetamiseks. Kuna need suured pangad olid Rothschildide mõju all, pakkusid need talle tehingut – 24% kuni 36%

intressiga laenu. Lincoln ei jäänud nii kõrge intressiga nõusse ja hakkas trükkima omaenda raha, mis teatades inimestele, et see on nüüd seaduslik tendents nii riigi- kui ka eralaenu puhul.

1862: Aprilliks oli Lincolni laenuvaba raha trükitud 449 338 902 dollari väärtuses. Ta ütles: “Me andsime sellega rahvale suurima õnnistuse, mis neil iial olla saab – nende endi paberraha, et maksta nende endi võlgasid.” Samal aastal ilmus London The Timesis artikkel, mis sisaldab järgmisi sõnu: “Kui see nurjatu rahanduspoliitika, mis sai alguse Põhja-Ameerika Vabariigist, peaks leidma kinnitust, siis valitsus varustab iseennast rahaga, mille eest nad ei maksa. See (valitsus) maksab võlgu ja on ise võlavaba. Sellel (valitsusel) on olemas kogu vajalik raha, et oma äritegevust jätkata. Sellest saab pretsedenditult maailma edukaim valitsus tsiviliseeritud valitsuste ajaloos. Kõigi maade ajud ja rikkus läheb Põhja-Ameerikasse. See valitsus tuleb hävitada või ta hävitab iga monarhia maailmas.”

1863: President Abraham Lincoln avastas, et Venemaa tsaaril Aleksander II-l (1855–1881) on Rothschildidega probleeme, kuna tsaar keeldus korduvalt nende katsetusest rajada Venemaale keskpang. Tsaar aitas president Lincolni, kinnitades, et kui Inglismaa ja Prantsusmaa sekkuvad aktiivselt Ameerika kodusõtta ja aitavad unioonil Lõunat võita, siis on Venemaa nõus kaaluma Lincolni poolele asumist. Et näidata, et tal on tõsi taga, saatis ta osa oma vägedest San Francisco sadamasse ja teise osa New Yorki. Rothschildide pank Napolis Itaalias – C.M. de Rothschild a figli – suleti Itaalia ühinemise tõttu. Rothschildid kasutasid ühte omadest Ameerikas – John D. Rockefellerit, et asutada naftakompanii Standard Oil, mis lõpuks sõi välja kõik teised naftaettevõtted.

1864: August Belmont Rothschild, kes oli saanud demokraatliku partei riiklikuks juhiks, toetas kindral George McClellanit kui demokraatlikku kandidaati, kes kandideeris president Abraham Lincolni vastu selle aasta valimistel. Belmonti meelehärmiks Lincoln võitis.

1865: Oma avalduses kongressile ütles president Abraham Lincoln: “Mul on kaks suurt vaenlast – Lõuna väed minu ees ja rahalised institutsioonid minu kõrval. Neist kahest suurem vaenlane on see, kes on minu kõrval.” Sama aasta 14. aprillil president Lincoln mõrvati – Ameerika kodusõja lõpuni oli jäänud vaevalt kaks kuud. Pärast lühikest õpiperioodi Rothschildide Londoni Pangas tuli üks Rothschild, Jacob Schiff (sündinud nende Frankfurdi majas), 18-aastaselt Ameerikasse. Tal olid kaasas põhjalikud juhised ja vajalik raha, et end sisse osta sealsesse pangandusse. Tal oli neli peamist eesmärki:

1. Saavutada kontroll Ameerika rahandussüsteemi üle keskpanga loomise kaudu.
2. Leida vajalikud mehed, kes oleksid raha eest nõus teenima käsualustena illuminaate ja neid Kongressis, ülemkohtus ja mujal riigivalitsuses kõrgetele kohtadele aitama.

3. Luua rahvuste vahel väikesed vaenugrupid, kes eriti ründavad valgeid ja musti.

4. Luua liikumine, mis hävitaks Ameerika Ühendriikides religiooni, peamiseks märklauaks oli kristlus. Nathaniel de Rothschild sai Aylesburys Buckinghamshire'is parlamendi liikmeks.

1868: Vahetult pärast Chateau Lafite'i ostu, mis oli üks neljast suuremast Prantsuse mõisast, suri Jacob Mayer Rothschild. Ta oli Mayer Amschel Rothschildi viimane poeg.

1870: Suri Nathaniel de Rothschild.

1871: Ameerika kindral, 33. astme vabamüürlane Albert Pike, keda oli illuminaatide leeri ahvatlenud Guissepe Mazzini, jõudis oma sõjaplaani, mis hõlmas kolme maailmasõda ning mitut revolutsiooni üle maailma, lõppetapi juurde. Esimese maailmasõja eesmärk oli hävitada Vene tsaar – nagu seda oli lubanud Nathan Mayer Rothschild aastal 1815. Tsaar tuli asendada kommunistliku valitsusega, mis pidi ründama religioone eesotsas kristlusega. Briti ja Saksa impeeriumide vahelisi erinevusi tuli ära kasutada sõjaõhutamiseks. Teise maailmasõja eesmärk oli tekitada vastuseis fašismi ja poliitilise sionismi vahel (juutide hukkamine Saksamaal pidi looma vihkamist sakslaste vastu).

15. augustil 1871 kirjutas Albert Pike (kirja hoitakse praegu Briti Muuseumis) Guiseppe Mazzinile: “Me päästame valla nihilistid ja ateistid ning provotseerime suurt sotsiaalset kataklüsmi, mis oma suures õuduses näitab kõigile rahvastele absoluutse ateismi mõju – kõige verisema nõiakatla metsikut päritolu. Siis on inimesed sunnitud end kaitsma maailma revolutsionääride eest ning hävitavad need tsivilisatsiooni rõhujad ja kristluses pettunud rahvahulga. Inimeste hinged on alates sellest hetkest ilma juhita ja õhinal uue ideaali jaoks valmis, kuid nad on teadmatutes sellest, kuhu oma imetus suunata. Siis võtavad nad vastu tõelise valguse Luciferi doktriini kaudu. Pike oli Ameerika Ühendriikide kõige mõjuvõimsam vabamüürlane ja seda kuni oma surmani 1891. aastal. Ta andis välja ka raamatu “Šoti vabamüürlaste iidne aktsepteeritud moraal ja dogmad“ (Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry), milles ta kirjutab järgmist: “Lucifer – valguse kandja! Kummaline ja müstiline nimi on antud sellele Pimeduse Hingele! Lucifer – Hommiku poeg! Tema kannab valgust, ja tema vastupandamatu suursugusus pimestab mannetud, nõrgad või isekad Hinged. Selles pole kahtlust!”

1873: Grupp inimesi, kuhu kuulusid ka Rothschildid, ostsid ära Hispaania vasekaevanduse, mis oli Euroopa suurim.

1875: 1. jaanuaril võttis Jacob Schiff (nüüd Solomon Loebi väimees, peale tema tütre Teresaga abiellumist) kontrolli panga Kuhn, Loeb & Co üle. Ta finantseeris ka John D. Rockefelleri Standard Oili kompaniid, Edward R. Harrimani raudteeimpeeriumi ja Andrew Carnegie teraseimpeeriumi. Nende kõigi taga on Rothschildide raha. Sel viisil samastus ta teiste Ameerika pankuritega – J. P. Morganiga, kes kontrollis Wall Streeti ning Drexelitega ja

Biddlesitega Philadelphiast. Kõik ülejäänud rahandustegelased tantsisid nende kolme pilli järgi. Schiff sai Euroopa Rothschildid nõusse, nii et nad rajasid nende kolme suure panga harud ning et Schiff (ja seega ka Rothschildid) saaksid New Yorgi panganduse (seega ka USA panganduse) ülemvalitsejaks. N. M. Rothschild & Sons aitas rajada esimest tunnelit Prantsusmaa ja Inglismaa vahel. Pool sellest kapitalist tuli Rothschildide firmast Compagnie de Chemin de Fer du Nord. Sel aastal andis Lionel de Rothschild peaminister Benjamin Disraelile Briti parlamendist laenu, et ta saaks endale osta Suessi kanali osakuid. Rothschildidel oli tarvis, et nende kontrollitud valitsusel oleks sellele ligipääs, et nad saaksid sõjaväge kasutada oma ärihuvide kaitseks Lähis-Idas.

1876: Otto von Bismarck kirjutab: “Ameerika Ühendriikide kaheksrebbimine otsustati ammu enne sõja puhkemist ära Euroopa rahavõimude poolt. Need pankurid kartsid, et Ühendriigid saavutavad ühtsena majandusliku ja rahalise sõltumatus Euroopast, mis ohustanuks nende valitsemist maailma üle. Rothschildide hääl kõlas üle kõige. Nad nägid head saagilõikamise võimalust, kui nad asendavad selle tugeva ja enesekindla demokraatia kahe mannetu demokraatiaga, mis on võlgu oma rahastajatele. Nad lülitasid mängu oma agendid, et kasutada ära orjapidamise küsimust ja lüüa kiil vabariigi kahe poole vahele.”

1879: Suri Lionel de Rothschild.

1880: Rothschildi agendid alustasid pogrommide õhutamist peamiselt Venemaal, aga ka Poolas, Bulgaarias ja Rumeenias. Need pogrommid lõppesid tuhandete juutide hukkamise ja umbes 2 miljoni juudi põgenemisega peamiselt New Yorki, aga ka Chicagosse, Philadelphiasse, Bostonisse ja Los Angelesse. Nende pogrommide loomise põhjuseks oli juutide massi tekitamine Ameerikasse, aga kui nad sinna saabusid, hariti neid demokraatlikeks hääletajateks. Umbes 20 aastat hiljem oli nad sulandunud demokraatliku valijaskonna hulka Ameerikas ja neid kasutati, et võimule valida Rothschildide esimehi, nagu näiteks Woodrow Wilson.

1881: USA president James A. Garfield (Ameerika Ühendriikide 20. president, kes püsis võimul vaid 100 päeva) ütles kaks nädalat enne, kui ta mõrvati: “Kes iganes kontrollib raha meie riigis, on kogu tööstuse ja kaubanduse juht... ja kui sa seda taipad, on mõnel võimukal mehel ühel või teisel viisil väga lihtne kontrollida tervet süsteemi. Ja sulle ei pea keegi selgitama, kuidas inflatsioon ja majanduslangused tekivad.”

Edmund James de Rothschild sai poja: sündis Maurice de Rothschild.

1883: Pärast seda kui 6000 jalga (1,8 km) tunnelit oli ära kaevatud, peatas Briti valitsus projekti, teatades, et see on brittidele ohtlik.

1885: Nathaniel Rothschildist, Lionel de Rothschildi pojast, sai kõrgeaadlik (peer), ta võttis endale nimeks lord Rothschild.

1886: Rothschildide Prantsuse pank – de Rothschild Frères, sai oma valdustesse tähelepanuväärse koguse Venemaa naftaväljadest ja moodustas Kaspia and

Musta mere naftakompanii, millest sai kiirelt maailma suuruselt teine naftatootja.

1887: Oopiumivedaja Hiinas, Edward Albert Sassoon, abiellus Aline Caroline de Rothschildiga, Jacob Mayer Rothschildi lapselapsega. Aline Caroline'i isa Gustave võttis koos oma venna Alphonse'iga peale isa Jacobi surma üle Rothschildide prantsuse tiiva.

Rothschildid finatseerivad Kimberly teemandikaevanduse ühinemist Lõuna-Aafrikas. Nendest saavad selle firma (De Beers) suurimad aktsionärid.

1888: Sündis Noemie Halphen, Maurice de Rothschildi tulevane naine.

1891: Briti ametiühinguliider väitis Rothschildide kohta järgmist: "See vereimejatest kamp on olnud sel sajandil uskumatute pahanduste ja viletsuste põhjustajaks Euroopas ning nad on oma varanduse kokku kuhjanud sõdadega, mis poleks ilma nendeta kunagi puhkenud. Millal iganes on Euroopas mingi jama, kui levivad kuulujutud sõjast ja meeste päid vaevab hirm, võid olla kindel, et kuskil seal lähedal on ka Rothschildid ja nende mängud." Sellised kommentaarid panevad Rothschildid muretsema ning 19. sajandi lõpus ostavad nad Reutersi uudisteagentuuri, et neil oleks kontroll ka meedia üle.

1895: Edmund James de Rothschild, Jacob Mayer Rothschildi noorim poeg, külastas Palestiinat ning varustas hiljem rahaliselt sealset esimest juutide kolooniat, eesmärgiks luua Rothschildide riiki.

1897: Rothschildid asutasid Sionistide Kongressi, et teha reklaami sionismile ja korraldada nende esimest kohtumist Münchenis. Aga kohalike juutide tugeva vastuseisu tõttu, kes on olukorraga üsna rahul, lükati see kohtumine edasi 29. augustiks Baselis Šveitsis. Kohtumine toimus aškenazi juudi Theodor Herzli juhatusel, kes kirjutas oma päevikus: "On äärmiselt oluline, et juutide kannatused... läheksid hullemaks... meie plaanide realiseerumisel... mul on suurepärane idee... ma kallutan antisemiite juutide rikkust likvideerima... antisemiidid assisteerivad meid selles osas ja nad tugevdavad juutide tagakiusamist ja rõhumist. Antisemiidid saavad olema meie parimad sõbrad."

Herzl valiti järgmise sionistide organisatsiooni presidendiks, mis võttis Rothschildide punase heksagrammi sionistide lipuks järgmiseks 51 aastaks ning millest sai hiljem Iisraeli lipp. Edward Henry Harrimanist sai Põhja-Ameerika suurima raudtee-ettevõtte Union Pacific Railroadi direktor ning ta võttis kontrolli Southern Pacific Railroadi üle, mida rahastavad Rothschildid.

1898: Suri Ferdinand de Rothschild.

1901: Palestiina koloonia juudid saatsid Edmund James de Rothschildi juurde delegatsiooni, ütlemaks, et kui ta soovib juutide kolooniat päästa, siis peab ta alustuseks jätma selle rahule ja lubama asunikel endil parandada seda, mida peab parandama. Edmund vihastas selle peale, öeldes: "Mina asutasin selle, mina üksi. Seetõttu ei ole mitte kellelgi, ei selle asukatel ega organisatsioonil, õigust minu plaanidesse sekkuda."

1902: Sündis Philippe de Rothschild.

1905: Rothschildide juutidest sionistide rühm, keda juhtis vene preester ja revolutsionäärGeorgi Gapon, üritas kukutada Venemaa tsaari. Katse ebaõnnestus ja mässajad olid sunnitud Venemaalt põgenema, et leida pelgupaik Saksamaal.

1906: Rothschildid andsid teada, et seoses üha kasvavate rahutustega selles piirkonnas ja suureneva konkurentsiga Rockefellerite poolt (Rockefellerite pere on Rothschildide järeltulijad naisliini pidi), kellele kuulub naftakompanii Standard Oil, müüvad nad oma Kaspia ja Musta mere petrooleumiettevõtte RoyalDutch and Shellile.

1907: Investeerimispanega Kuhn, Loeb and Co juht Jacob Schiff, vereliinilt Rothschild, ütleb oma kõnes New Yorgi kaubanduskogule New York Chamber of Commerce: “Juhul kui keskpangal ei ole kontrolli oma krediidiressursside üle, tuleb sellel riigil läbi elada ajaloo kõige ulatuslikum ja sügavaimale ulatuv rahapaanika.“ Ootamatult leiab Ameerika end keset järjekordset Rothschildide korraldatud finantskriisi, mis rikub miljonite inimeste elu kogu Ühendriikides ja toodab miljardeid Rothschildidele.

1909: Jacob Schiff asutas Värviliste Inimeste Edendamise Riikliku Assotsiatsiooni (NAACP). See loodi mustanahaliste inimeste rahutuste ja rüüstamiste õhutamiseks, et põhjustada valgete ja mustade rassiviha. Juudi ajaloolane Howard Sachar ütleb oma raamatus “Ameerika juutide ajalugu“ järgmist: “1914 saab NAACP esimeheks Columbia ülikooli emeriitprofessor Joel Spingarn, kes värbab tööle ka sellised juudi liidrid nagu Jacob Schiff, Jacob Billikopf ja rabi Stephen Wise.“ Teised kaasasutajatest aškenazi juudid olid Julius Rosenthal, Lillian Wald ja rabi Emil G. Hirsch. Alles 1920 sai NAACP-i esimeseks mustanahaliseks presidendiks James Weldon Johnson. Maurice de Rothschild abiellus aškenazi juudi Noemie Halpheniga.

Vaid üks jõud Euroopas – Rothschildid

1911: Werner Sombart nimetas oma raamatus “Juudid ja tänapäeva kapitalism“ (The Jews and Modern Capitalism), et alates 1820. aastast algas “Rothschildide ajastu“ ning lisab, et siis oli “vaid üks jõud Euroopas ja selleks olid Rothschildid“.

1912: Ajakirja “Truth“ detsembri numbris kirjutab George R. Conroy pankur Jacob Schiffi kohta: “Hr Schiff on suure erapanga Kuhn, Loeb and Co juht. See pank esindab Rothschildide huve sealpool Atlandit. Teda on kirjeldatud kui finantsstrateegi ning ta on aastaid olnud finantsjuht Standard Oilis. Ta oli Gouldide, Harrimanside ja Rockefelleritega nagu sukk ja saabas kõikides nende raudteettevõtetes ja temast on saanud juhtiv võim Ameerika raudtee- ja finantssektoris.“

1913: 4. märtsil valiti Ameerika Ühendriikide 28. presidendiks Woodrow Wilson. Üsna varsti pärast tema ametisse pühitsemist külastas teda Valges

Majas aškenazi juut Samuel Untermyer advokaadibüroost Guggenheim, Untermyer and Marshall ning üritas temalt välja pressida 40 000 dollarit, rõhudes afäärile, mis Wilsonil oli ülikoolis ühe professori naisega. Kuna presidendil ei olnud sellist raha, pakkus Untermyer välja, et ta maksab naisele selle summa omast taskust tingimusel, et Wilson määrab esimesel võimalusel Ameerika Ühendriikide ülemkohtu ametisse isiku, keda Untermyer soovib. Wilson jäi sellega nõusse. Jacob Schiff asutas Ühendriikides organisatsiooni Laimuvastane Liiga (Anti Defamation League – ADL) . Samal aastal asutasid Rothschildid ka oma viimase ja senini toimiva keskpanga USA-s – Föderaalreservi. Kuulsa lenduri Charles Lindberghi isa, kongresmen Charles August Lindbergh ütles Föderaalreservi heaks kiitmise päeval: “See seadus näitab suurimat usaldusavaldust maailmas. Kui president sellele avaldusele alla kirjutab, seadustab ta monarhliku võimu läbipaistmatu valitsuse ja selle pangandus- ja rahandusseadusega viiakse lõpule kõigi aegade suurim kuritöö.“ On oluline märkida, et Föderaalreserv on eraettevõtte – oma olemuselt ei ole ta föderaalne ega pole temas ka mingit reservi. Tagasihoidliku arvutuse kohaselt ulatub selle ettevõtte käive aastas 150 miljardi dollarini ning Föderaalreserv ei ole kordagi oma ajaloo jooksul väljastanud raamatupidamisaruannet.

1914: Esimese maailmasõja algus

20. sajandi esimeses ilmasõjas laenavad Saksa Rothschildid raha Saksamaale, Briti Rothschildid Suurbritanniale ja Prantsuse Rothschildid Prantsusmaale. Rothschildidel on võim kolme Euroopa suurima uudisteagentuuri üle – need on Wolff (asutatud 1849) Saksamaal, Reuters (asutatud 1851) Inglismaal ja Havas (AFP, asutatud 1835) Prantsusmaal. Rothschildid kasutavad Wolffi, et manipuleerida sakslasi sõda pooldama. Selleks ajaks mainitakse uudistes Rothschildide vähe, sest nad ise omavad suurt osa meediast.

1916: 4. juunil määrati president Wilsoni käsul (mainitud väljapressimise tulemusena) Ameerika Ühendriikide Ülemkohtus ametisse aškenazi juut Louis Dembitz Brandeis. Kohtunik Brandeis juhtis ka sionistide täidesaatvat organit Executive Committee for Zionist Affairs. Esimese maailmasõja keskel oli sõjaline ülekaal Saksamaa poolel, kes olid seda sõda võitmas, sest Rothschildid rahastasid Saksamaad rohkem kui Prantsusmaad, Itaaliat ja Inglismaad. Rothschildid ei soovinud rahastada Venemaa tsaari, kuid Venemaa sõdis Prantsusmaa, Itaalia ja Inglismaaga ühel poolel. Kuid siis toimus tähelepanuväärne sündmus. Kuigi Saksamaa oli sõda võitmas ja ükski vastase sõdur polnud oma jalga veel Saksamaa pinnale tõstnud, pakkus Saksamaa äkki ilma igasuguste hüvitusteta Inglismaale vaerahu. Samal ajal, kui Inglismaa kaalus Saksamaa pakkumist, saatis Rothschildide agent Louis Brandeis sionistide delegatsiooni Ameerikast Inglismaale, lubades tuua Ameerika

sõjatandriale Inglismaa poolel. Tingimuseks oli see, et inglased annavad Rothschildidele endale kuulunud maa Palestiinas.

Palestiina tehing ja tsaariperekonna hukkamine

Rothschildid soovisid Palestiinat endale järgmistel põhjustel: neil olid Lähis-Idas suured äriplaanid ja nad soovisid luua omaenda riiki koos sõjaväega, mida nad kasutada oma ärihuvide kaitsjana. Miskipärast jäi neil kahe silma vahele nende endi kodumaa Gruusias. Inglased nõustusid Palestiina-kokkuleppega ja Londoni sionistid võtsid ühendust oma Ameerika-kaaslastega, et neid sellest informeerida. Ootamatult pöördusid Ühendriikide kõik suuremad ajalehed, kes enne olid olnud Saksamaa poolel, nende vastu ning ajalehtedesse ilmusid propagandistlikud pealkirjad stiilis “Saksamaa sõdurid tapsid Punase Risti arste”; “Saksamaa sõdurid rebisid lastel käsi küljest“ jne, mis meelestasid ameeriklasi sakslaste vastu. Samal aastal kandideeris president Woodrow Wilson taas presidendiks kampaaniaga “Vali mees, kes hoiab su pojad sõjatandrialt eemal“. 12. detsembril pakkusid Saksamaa ja tema liitlased Antandile rahu, et lõpetada sõda.

1917: Saksamaa rahupakkumise tulemusena hakkas Rothschildide sõjaveski Ameerikas jahvatama, külvates seal propagandat, mis viis president Wilsoni oma lubadusest taganemiseni ja kiskus Ameerika Esimesse maailmasõtta.

Rothschildid soovisid oma brittidele antud Ameerika kaasamise lubaduse tagatiseks mingit kirjalikku tõendit, et Suurbritannia oma osast kinni peab. Suurbritannia tollane välissekretär Arthur James Balfour kirjutas kirja, mida tuntakse “Balfouri deklaratsiooni“ nime all. Rothschildid tellisid tsaar Nikolai II ja terve tema pere hukkamise, mis pandi toime bolševike käe läbi. Mõrva eesmärk oli nii Venemaa üle kontrolli saavutamine kui ka “postuumne“ kättemaks tsaar Aleksander I-le maailmavalitsuse plaani blokeerimise eest 1815. aastal Viini Kongressil ning tsaar Aleksander II-le president Lincolniga sõbrustamise eest 1864. aastal. Rothschildide jaoks oli tähtis, et koos tsaariga mõrvataks ka tema abikaasa ja lapsed, ses seda oli lubanud Nathan Mayer Rothschild 1815. aastal. USA kongresmen Oscar Callaway informeeris Kongressi, et J. P. Morgan on Rothschildide käsilane, kes on võtnud üle kontrolli Ameerika meediatööstuse üle. Ta ütles: “1915. aasta märtsis sai **J. P. Morgan** kokku 12 ajakirjandusmaailmas kõrgel kohal oleva mehega ja palkas nad kõige mõjuvõimsamate ajalehtede ja nende sõsarlehtede toimetusse Ühendriikides, et kontrollida päevalehti... Nad leidsid, et on vajalik osta kontroll vaid 25 suuremasse ajalehte ja jõuti omavahel kokkuleppele. Osteti ära ajalehtede poliitiline meelsus ja palgati kuupalgaline toimetaja, kelle ülesanne oli anda õige häälestus sõja, rahanduse ja muu olulisega seotud infole.“

1919: Jaanuaris said surma aškenazi juudid Karl Liebknecht ja Rosa Luxemburg, kes hukkusid Rothschildide rahastatud kommunistliku riigipöörde käigus Berliinis. Toimus Versailles'i rahukonverents, kus otsustati kahjutasud, mida Saksamaa pidi võitjatele Esimese maailmasõja lõpul maksma. 117 sionistist koosnev delegatsioon, mida juhtis aškenazi juut Bernard Baruch tõstis üles küsimuse Palestiina lubaduse kohta. Sel hetkel taipasid sakslased, miks Ameerika nende vastu pöördus ja kelle mõjul see toimus. Sakslased tundsid loomulikult, et sionistid reetsid neid, sest sel ajal, kui Rothschildid sõlmisid Britanniaga tehingu Palestiina peale vastutasuks Ameerika sõtta toomise eest, oli Saksamaa veel juudisõbralik riik. 1822. aastal kehtestatud juutide emantsipatsiooni seadus garanteeris juutidele Saksamaal samad põhiõigused mis sakslastele. Samuti oli Saksamaa ainus riik Euroopas, kes ei seadnud juutidele mingeid piiranguid, andes Venemaalt põgenevatele juutidele varjupaika.

Juutidest bolševikud Gulagi tapamasina tüüri juures

Siiski olid Rothschildid oma osa kokkuleppes täitnud ning selle tulemusena kinnitati Palestiina juutide kodumaaks ning seda hakkas kontrollima Suurbritannia (sest Suurbritanniat kontrollisid Rothschildid). Sellel ajal oli vähem kui 1% palestiinlastest juudid. Tasub ära märkida, et Versailles'i rahukonverentsi võõrustaja oli parun Edmund de Rothschild. 29. märtsil kirjutas Londoni The Times Venemaa bolševike kohta: "Üks huvitav fakt bolševike liikumise kohta on kõrge mitte-venelaste protsent selle liikumise ladvikus. 75 protsenti kolme-neljakümnest komissarist või juhust, kes olid kesksed jõud bolševistlikus liikumises, olid juudid." On fakt, et Rothschildid olid venelaste peale vihased, sest viimased ei lubanud oma riiki keskpanka ehitada. Seega kogusid nad grupi juudi soost spioone ja saatsid nad Venemaale, et seal revolutsiooni õhutada. Neile juutidest spioonidele anti vene nimed – näiteks Lev Trotski sünninimi oli Bronstein. Need grupid saadeti laiali üle terve Venemaa, et õhutada mässu ja rahutusi. Muu hulgas kinnitab The Jewish Post International Editioni 24. jaanuari 1991. aasta number, et ka Vladimir Lenin oli juut. Lenin on ka öelnud: "Keskpanka asutamine kommunisteerib 90% rahvast." Need Rothschildide rahastatud juutidest bolševikud läksid ajalukku 60 miljoni kristlase ja mitte-juudi tapmise eest Nõukogude Liidus. Vene kirjanik ja dissident, Nobeli rahupreemia laureaat Aleksandr Solženitsõn kinnitab "Gulagi Arhipelaagi" 2. osas, et sionistlikud juudid rajasid ja administreerisid Nõukogude Liidus Gulagi koonduslaagrit, kus hukkusid kümned miljonid kristlased ja mitte-juudid. Oma raamatus nimetab ta isegi selle suure tapamasina administraatoreid. Need on Aron Solts, Jakov Rappoport, Lazar Kogan, Matvei Berman, Genrihh Jagoda ja Naftali Frenkel. Kõik kuus olid sionistlikud juudid. N. M. Rothschild

& Sons sai püsivaks ülesandeks iga päev üles lüüa kulla hinda maailmas. See toimus Londoni ärikontorites kuni aastani 2004.

1920: Winston Churchill (kelle ema Jenny Jerome oli juut, mis tähendab, et Winston oli aškenazi juut sünniõiguse järgi) kirjutas 8. veebruaril Sunday Heraldis: “Illuminaatide liidri Weishaupti aegadest Karl Marxi ja Trotskini on see ülemaailmne vandenõu vaikselt kasvanud. Ja nüüd on see Euroopa ja Ameerika allmaailmast pärit erakordsete isiksuste klikk võtnud Venemaa inimesed oma haardesse ja saanud selle tohutu impeeriumi valitsejateks.”

1921: Jacob Schiffi käsul asutasid aškenazi juudid Bernard Baruch ja kolonel Edward Mandell House Välissuhete Nõukogu (Council on Foreign Relations – CFR). Schiff andis oma korraldused enne surma 1920. aastal. Tema eesmärk oli luua Ühendriikides organisatsioon, kuhu saab valida poliitikud, kes Rothschildide plaane edasi arendavad. CFR-i kuulus esialgu tuhatkond inimest Ameerika Ühendriikide igast suuremast tööstusimpeeriumist, pankurid ja maksuvabade sihtasutuste juhid – seega, kõik vajalikud inimesed, kes võimaldaksid vajaliku kapitali kongressi, senatisse või presidendiks kandideerimisel.

Meedia kontrollimine

CFR-i esimene eesmärk oli meedia üle kontrolli saavutamine. See tehti ülesandeks John D. Rockefellerile, kes asutas mitmed ajakirjad nagu Life ja Time. Ta rahastas Samuel Newhouse'i, et too saaks osta ja rajada ajalehtede ketid üle terve riigi, ja samuti Eugene Meyerit, kes ostis ära sellised väljaanded nagu Washington Post, Newsweek ja The Weekly Magazine. CFR pidi saama kontrolli ka raadio, televisiooni ja filmitööstuse üle. See ülesanne jagati Kuhn Loebi, Goldman Sachsi, Warburgsi ja Lehmannsi rahvusvaheliste pankurite vahel.

1925: Selle aasta juudi entsüklopeedia alustab artiklit aškenazi juutidest ehmatava sissejuhatusena, et nn juutide vaenlane, Eesav (piiblis Iisaki esmasündinud poeg, Jaakobi kaksikvend, vt Genesis 36, 1) esindab nüüd juudi rahvust. Lk 42 (vol. 5) on kirjutatud: “Eesav esindab tänapäeva juute.”

1926: N. M. Rothschild & Sons asus rahastama raudteekompaniid Underground Electric Railways Company of London Ltd, mis kontrollis kogu Londoni metroosüsteemi. Maurice de Rothschild sai poja – sündis Edmund de Rothschild.

1929: Rothschildid tõmbasid rahavoo kokku, mis andis tõuke USA majanduskriisile.

1930: Baselis, Šveitsis asutati Rothschildide esimene maailmapank Bank of International Settlements (BIS). Samas kohas toimus 33 aastat tagasi esimene sionistide maailmakongress.

1933: 30. jaanuaril sai Adolf Hitler Saksamaa kantsleriks. Ta ajas juudid, kellest paljud olid kommunistid, Saksamaa valitsevatelt kohtadelt ära. Selle tulemusena toimus juulis Amsterdavis juutide maailmakonverents, kus nad nõudsid, et Hitler annaks igale juudile tema endise valitsuskoha tagasi. Hitler keeldus ning selle tulemusena läks Samuel Untermyer, kes oli USA president Wilsonit šantažeerinud ning oli nüüd Ameerika delegatsiooni juht ning konverentsi president, tagasi Ameerika Ühendriikidesse ja pidas raadios kõne, mis ilmus 7. augustil 1933 ka New York Timesis. Oma kõnes ütles ta: “Juudid on maailma aristokraadid. Meie kampaania seisneb Saksamaa kaupade, transpordi ja teenuste vastases boikotis. Me teeme ettepaneku kehtestada täielik majanduslik boikott, mis õõnestaks Hitleri režiimi ja tooks Saksamaa rahva mõistusele. Seda aitab saavutada nende ekspordi hävitamine, mis on nende eksistentsi aluseks. Igaüks teist, nii juudid kui ka mitte-juudid, peab keelduma kauplemisest müüjatega, kes müüvad Saksamaal tehtud kaupu või kellel on ärisidemed mõne Saksa laeva või laevandusega.” Kuna kaks kolmandikku Saksamaa toiduvarust tuli importida ja seda sai teha vaid juhul, kui oli midagi eksportida, siis ekspordi kokku varisedes jäi kaks kolmandikku Saksamaa rahvast nälga, sest toitu oli piisavalt vaid kolmandiku jaoks. Selle boikoti tulemusena protestisid juudid üle terve Ameerika, boikoteerides poode, kus nad leidsid kaupu sildiga “Made in Germany”. Kaupmehed pidid need kaubad kas polettidelt ära korjama või riskima pankrotiga. Kui selle boikoti mõju hakkas Saksamaal tunda andma, hakkasid sakslased, kes siiani ei olnud juutide vastu mingit vägivalda üles näidanud, omakorda boikoteerima juutide poode. 16. novembril tunnustas president Roosevelt ilma kongressiga läbi arutamata sionistlikku režiimi Stalini-Venemaal. Ja seda hoolimata sellest, et 8000 ukrainlast protestis New Yorgi tänavatel. Samuti tellis president Roosevelt (sündinud ema poolt juudina) sel aastal 1-dollarilise peale kõikenägeva silma koos motoga *Novus Ordo Seclorum* (Uus Maailmakord).

1934: Reformiti Šveitsi pangasaladuste seadus – nüüd võis iga töötaja pangasaladuste rikkumise eest vangistada. See oli ettevalmistuseks Teisele maailmasõjale, milles Rothschildid rahastasid mõlemat sõdivat poolt. Suri Edmund de Rothschild.

1936: Suureneva antisemitismi valguses Saksamaal kirjutas Samuel Landman, kes oli tol ajal sionistliku maailmaorganisatsiooni sekretär, oma 1936. aastal ilmunud raamatus “Suurbritannia, juudid ja Palestiina” Ameerika Ühendriikide Esimesse maailmasõtta toomise kohta järgmist: “Fakt, et juutide abi oli see, mis tõi Ameerika sõtta liitlaste poolel, on asjaolu, mis on sellest ajast peale uuristanud sakslaste – aga eriti natside – mõistust, andes oma märkimisväärse panuse antisemitismi ilmingutesse natside plaanides.”

Teine maailmasõda

1938: 7. novembril mõrvas juut Herschel Grynszpan Pariisis Saksa saatkonna väikeametniku Ernst vom Rathi. Sellest hetkest peale muutus sakslaste külalislahkus juutide vastu vägivaldsuseks. Rothschildide Austria pangahoone Viinis suleti Saksa okupatsiooni tõttu Austrias.

1939: IG. Farben, juhtiv kemikaalide tootja maailmas ning suurim Saksa terasetootja suurendas märkimisväärselt tootmist, et relvastada Saksamaad Teise maailmasõja jaoks. Seda ettevõtet kontrollisid Rothschildid ja seal kasutati juute ja teisi rahvusi orjatööjõuna koonduslaagrites. IG Farben tootis ka surmava Zyklon B gaasi, mida kasutati juutide koonduslaagrites. 1. septembril 1939 algas Teine maailmasõda: Saksamaa tungis Poola.

1940: Hans Jürgen Koehler kirjutas oma raamatus "Gestaapo sees" Maria Anna Schicklgruberi, Adolf Hitleri vanaema kohta: "Väike teenijatüdruk tuli Viini ja temast sai koduteenija Rothschildide mõisas ning Hitleri teadmata vanaisa tuleks ilmselt otsida mõisaseinte vahelt." Seda teooriat toetas ka Walter Langer oma raamatus "Hitleri vaim": "Adolfi isa Alois Hitler oli Maria Anna Schicklgruberi vallaslaps. Maria Anna Schicklgruber elas rasedaks jäämise ajal Viinis. See oli aeg, kui ta palgati teenijaks Rothschildide kodus. Niipea kui perekond avastas ta raseduse, saadeti ta koju tagasi... Siis sündis Alois." Pealtnäha tundub, et Hitler ilmselt ei olnud Rothschild, kuid kui vaadata seda, millist kasu lõikasid sellest sõjast Rothschildid nii finantsiliselt kui ka poliitiliselt, siis ei tundu side Rothschildidega sugugi enam nii äärmuslik kui alguses.

1941: President Roosevelt juhtis Ameerika Ühendriigid Teise maailmasõtta otsusega mitte enam müüa Jaapanile terasest vanametalli ja naftat. Jaapanil oli pooleli sõda Hiinaga ning ilma terasest utili ja naftata ei suutnuks Jaapan enam sõda jätkata. Jaapan oli USA-st täielikult sõltuvuses, Roosevelt teadis seda ning see käik ajendas jaapanlasi USA-d ründama, mida nad ka Pearl Harbouris tegid.

1942: Prescott Bush, tulevaste USA presidentide George Herbert Walker Bushi ja George W. Bushi isa, pidi sulgema oma firma vaenlasega kauplemise "Trading with the enemy" seaduse pärast. Nimelt rahastas ta Ameerikast Hitlerit, kuigi USA sõdurid said Saksa sõdurite käe läbi surma, nagu ka juudid. Huvitavad kombel ei ole Laimuvastane Liiga kunagi Bushe selle eest kritiseerinud.

1943: 18. veebruaril ütles sionist Izaak Greenbaum, juudi päästekomitee Jewish Agency Rescue Committee juht, oma kõnes Zionist Executive Councilile: "Mind on palutud, et kas ma saaksin UJA-st (United Jewish Appeal) anda raha juutide päästmiseks. Ma ütlen ei ja veel kord – ei!" Edasi ütleb ta: "Üks lehm Palestiinas on väärt rohkem kui kõik Poola juudid kokku!"

1944: 6. novembril mõrvati Kairos parun Moyne, Briti residentminister Lähis-Idas juutide terrorirühmituse Stern Gangi poolt, mida juhivad tulevane Iisraeli peaminister Yitzhak Shamir. Sama rühmitus on vastutav ka samal aastal toimunud Briti saadiku Harold Michaeli mõrvakatse eest. Shamir sepiitses samal

aastal ka ÜRO esindaja Lähis-Idas, Rootsi diplomaadi krahv Folke Bernadotte'i tapmist – kuigi viimane oli vabastanud Teise maailmasõja ajal 21 000 vangid Saksa vangilaagritest, nägid Shamir ja tema kaaslased temas juudivaenulikkust poliitikut. Bretton Woodsis New Hampshire'is loodi kaks järgmist Rothschildide maailmapanka – Rahvusvaheline Valuutafond (IMF) ja Maailmapank.

1945: Lõppes Teine maailmasõda. Kohtuistungid, mis Teise maailmasõja lõpul natside sõjakuritegude uurimiseks peeti, tsenseerisid kõik materjalid, mis räägivad Hitleri abistamisest lääne poolt.

Israel, iseseisev juudi riik

Rothschildid astusid suure sammu oma maailmavalitsemise plaani suunas, kui loouakse ÜRO.

1946: 22. juulil andis tulevane Iisraeli peaminister, aškenazi juut David Ben-Gurion teisele tulevasele Iisraeli peaministrile Menachem Beginile käsu viia läbi terrorirünnak Kuningas Taaveti hotellile Palestiinas, et britte sealt välja ajada. Selle tulemusena sai surma 91 inimest, enamik neist tsiviilisikud – 28 britti, 41 araablast, 17 juuti ja 5 muust rahvusest inimest. Umbes 45 inimest sai haavata. Menachem Begin kutsus end uhkelt “uue aja terrorismi isaks”. See rünnak oli selle aja suurima hukkunute arvuga rünnak ühe terroristi poolt – see „rekord“ ületatid alles 40 aastat hiljem Pan Am lennu nr 103 allatulistamisega.

1947: Britid, kes enne Teist maailmasõda olid kuulutanud, et enam ei toimu juutide immigratsiooni Palestiinasse (Palestiina inimeste kaitseks terrorismi vastu), viisid kontrolli Palestiina üle ÜRO-sse. ÜRO lahendab probleemi, jagades Palestiina kaheks – üks osa juutidele ja teine araablastele, kusjuures Jeruusalem jääb iseseisvaks tsooniks, mida saavad külastada inimesed kõikidest religioonidest. See kontrolli üleviimine pidi toimuma 15. mail 1948. ÜRO-l ei olnud õigust anda araablaste kinnisvara mitte kellelegi, kuigi juudid omasid sel ajal 6% Palestiina maadest. Otsus 181 andis juutidele 57% maast, jättes araablastele 94% asemel vaid 43%. ADL-i kogutud luureinfot USA kodanike kohta kasutab parlamendi komisjon ameerikavastase tegevuse uurimiseks. Alamkomitee eesistuja Claire Hoffman lükkab tagasi ADL-i raportid kahtlustatavate kommunistide kohta, öeldes, et need on “kuulujutud”.

1948: Selle aasta kevadel tunnistas Rothschildide poolt äraostetud president Harry S. Truman (33. Ameerika Ühendriikide president 1945–1953) Iisraeli (Rothschildide omanduses olev territoorium) kui sõltumatut riiki 2 000 000 dollarise tasu eest, mille Rothschildid talle kampaanikas “annetasid”. Seejärel tegid nad avalduse, et Iisrael on esimene iseseisev juudi riik ja poole tunni pärast teatas president Truman, et Ameerika Ühendriigid on esimene riik, kes nende riiki tunnistab. Kinnitati Iisraeli lipp. Hoolimata tugevast vastuseisust on lipul embleemiks sinine variant Rothschildide punasest heksagrammist. See

ei ole meele järgi paljudele juutidele, kes teavad, et seda heksagrammi kasutati iidsetes juudi uskumustes kui Mooloki (vägivaldse ohverduse demon, huvitaval kombel kannab sama nime ka kivist ööküll, mida eliit Bohemian Grove'is kummardab) ja Astarothi (põrgu varakambri valitseja) sümbolit.

Heksagrammi kasutati ka Saturni sümbolina, mida on identifitseeritud kui Saatana esoteerilist nime. See viitab sellele, et igaüks, kes tapetakse Iisraeli nimel, ohverdatakse tegelikult Saatanale. Teisiti mõtlevad juudid usuvad, et vanim juutide sümbol on Menorah ning kasutada tulnuks hoopis seda. Selle asemel on heksagramm, mis ei ole juutidele omane sümbol, kuid Rothschildid kasutasid seda ja see jõudis ka lipule.

Terrorism ja sõjategevus 40-ndate lõpul

19. aprilli varahommikul mõrvasid 132 juudi terroristlike rühmituste Irgun (keda juhib tulevane Iisraeli peaminister Menachem Begin) ja Stern (keda juhib tulevane Iisraeli peaminister Yitzhak Shamir) liiget julmalt 200 meest, naist ja last Araabia külas Deir Yassinis. ÜRO andis 15. mail Palestiina üle iseseisvale juudi ja araabia riigile. Iisraellased vallandasid sõjalise rünnaku araablaste vastu, teatades neile valjuhääldite kaudu, et juhul, kui nad ei põgene, siis nad hukatakse. 800 000 araablast põgenesid paanikas, mäletades veel värskelt Deir Yassini verevalamist. Nad palusid abi naaberriikidest, kuid viimased ei soovi sekkuda, sest kellestki ei ole Iisraelile vastast, kelle ajakohane sõjavarustus on hangitud Stalini-Venemaalt. Nüüd kontrollisid juudid 78% endise Palestiina maadest, mitte 57%, mis anti neile ÜRO poolt. Palestiinlastele, kellest paljud olid kristlased, ei makstud kunagi mingit hüvitist nende kodude, kinnisvara ja äride eest, mille juudid ebaseaduslikult ära võtsid. Nad sattusid põgenikena äärelinnadesse püstitatud telklatesse elama. Vähemalt pooled palestiinlased jätsid rutuga põgenedes maha oma sünnitunnistused. Hiljem andis Iisrael välja seaduse, et vaid neil, kes suudavad tõestada oma kodakondsust, lubatakse Iisraeli tagasi pöörduda. Seega, umbes 400 000 palestiinlast ei saanud tagasi pöörduda ja kaotasid kogu oma mahajäänud vara. David Ben-Gurion, üks Iisraeli asutajatest ja riigi esimene peaminister, kirjeldas sionistide eesmärke 21. mail 1948 oma päevikus järgnevalt: "Araabia koalitsiooni Achilleuse kand on Liibanon. Moslemite ülemvõim selles riigis on kunstlik ning seda on lihtne kukutada. Seal peaks asutama kristliku riigi, mille lõunapiir jõuaks üle Litani jõe. Me kirjutaks alla liidulepingule selle riigiga. Niiviisi oleme murdnud araabia leegioni tugevuse ja pommitanud Ammani, me suudaks minema pühkida Transjordaania ja pärast seda kukuks ka Süüria. Ja kui Egiptus julgeks siis veel meie vastu sõdida, pommitaksime Port Saidi, Aleksandriat ja Kairot. Sel viisil lõpetaksime sõja ning maksaksime oma esivanemate nimel kätte Egiptusele, Assüüriale ja Kaldeale."

1949: 1. oktoobril kuulutas Mao Zedong Tiananmeni väljakul Pekingis välja Hiina Rahvavabariigi. Maod rahastas Rothschildide loodud organisatsioon Kommunism Venemaal ja lisaks ka Rothschildide agendid Solomon Adler (endine USA Varakambri ametnik, kes oli Nõukogude Liidu spioon), Israel Epstein (juudist bolševiku poeg, kelle Venemaa tsaar revolutsioonikatse eest türmi heitis) ja Frank Coe (Rothschildide juhitava IMF-i tippametnik).

1950: Iisrael andis välja seaduse, et kõik juudid üle terve maailma võivad pöörduda Iisraeli, ent palestiinlased, kes olid seal elanud 1300 aastat, jäeti sellest õigusest ilma. John Davitt, endine justiitsministriumide sisejulgeoleku juht ütles, et Iisraeli luureteenistus on USA-s aktiivsuse poolest teisel kohal pärast Nõukogude Liitu – mõlema eesotsas olid aškenaši juudid.

1951: 1. aprillil moodustati Iisraeli luureagentuur Mossad, mis terroriseerib tulevikus tervet maailma, motoks “Ärgitame sõda desinformeerimise abil”.

1953: N. M. Rothschild & Sons asutasid British Newfoundland Corporationi, et rajada 60 000 ruutmiilisele alale Kanadas Newfoundlandis elektrijaam, et toota elektrit Hamilton Fallsile, mis hiljem nimetati ümber Churchill Fallsiks. Tol ajal oli see maailma suurim eraettevõttena asutatud ehitusprojekt.

1954: Lavoni afäär. Iisraeli agendid värbasid juudi juurtega egiptlasi, et nad pommitaks lääne sihtmärke Egiptuses, plaanides lavastada süüdlaseks araablasi, et halvendada Ameerika ja Egiptuse suhteid. Iisraeli kaitseminister Pinhas Lavon kaotas seetõttu oma koha, kuigi arvatakse, et tõeline süüdlane oli Iisraeli esimene peaminister David Ben-Gurion. USA saatkonnas Tel Avivis avastati Iisraeli salaluure poolt sinna peidetud mikrofon.

1955: Edmund de Rothschild asutas Pariisis Compagnie Financiere'i.

1956: USA sõjaväetehasest avastati kaks telefonide pealtkuulamiseadet.

1957: Suri James de Rothschild ja meedias ilmus uudis, et ta annetas suure summa raha Iisraeli parlamendi Knesseti hoone ehitamiseks. Ta ütles, et Knesset peaks olema “kõigi inimeste silmis püsiva Iisraeli riigi sümboliks”. Oma raamatus “Tales of the British Aristocracy“ (lk 219) ütles Burke's Peerage'i toimetaja L.G. Pine, et “juudid on ennast Briti aadelkonda nii sisse söönud, et on ebatõenäoline, et ühte tabanud kaotus jätkaks teise puutumata – juutide vastu sihitud löök haavaks selles riigis tõenäoliselt ka meie aadelkonda“. Pariisis suri Maurice de Rothschild.

1962: Rothschild's Freres asutas suurkorporatsiooni Imetal, mis oli varifirma nende kaevandushuvide teostamiseks. Frederic Morton avaldas raamatu “The Rothschilds“, kirjutades: “Kuigi nad kontrollivad tööstus-, kaubandus-, kaevandus- ja turismikorporatsioone, ei kannu ükski neist nime Rothschild. Olles erasektoris osanikud, ei pea see perekond iialgi ühtegi avalikku kasumiaruannet esitama. Ja nad ka ei tee seda.“ See hoiak paljastas Rothschildide tõelise eesmärgi: konkurentsi hävitamisega luua nende endi ülemaailmne monopol.

1963: 4. juunil kirjutas president John F. Kennedy (Ameerika Ühendriikide 35. president 1961–1963) alla dekreeidi nr 11110, mis andis USA valitsusele tagasi võimu trükkida raha ilma Rothschildide Föderaalreservi kasutamata. Vähem kui 6 kuud hiljem, 21. novembril tapeti president Kennedy – nii nagu oli sarnase otsuse pärast tapetud ka president Lincoln aastal 1865. Selle dekreeidi tühistas USA 36. president Lyndon Baines Johnson (1963–1969) juba samal päeval pärast Kennedy mõrva. Teine, ilmselt olulisem põhjus Kennedy mõrvamise taga võib olla fakt, et ta tegi Iisraeli peaministrile David Ben-Gurionile üheselt selgeks, et Iisraelist ei saa mitte mingil juhul tuumariiki. Iisraeli ajaleht Ha'aretz kirjutas (5. veebruaril 1999) Avner Coheni raamatu "Israel and the Bomb" analüüsis: "USA presidendi John F. Kennedy mõrv tõi kaasa järsu lõpu USA valitsuse-poolsele Iisraeli survestamisele tuumaprogrammi lõpetamiseks. Selles raamatus viidatakse sellele, et kui Kennedy oleks ellu jäänud, poleks Iisraelil täna ilmselt tuumarelva." Edmund de Rothschild asutas Šveitsis Compagnie Financiere Edmund de Rothschild (LCF), millest arenes välja paljude filiaalidega investeerimispank. Ta abiellus ja sai poja – sündis Benjamin de Rothschild.

1965: Iisrael hankis illegaalselt NUMEC-ilt (Nuclear Materials and Equipment Corporation) uraani.

1967: Palestiinlaste kohtlemine sionistlike juutide poolt ärritas viimaks piisavalt araablasi ning Egiptus, Jordaania ja Süüria mobiliseerisid oma väed Iisraeli piiridel. Iisrael ründas kõiki neid kolme riiki ning selle tulemusena kaotas Egiptus Siinai kõrbe koos Gaza sektoriga ning Jordaania Lääneranniku ja Jordani jõe. Iisraeli lennukid ja merevägi ründasid 8. juunil USA alust USS Liberty lootuses veeretada süü selle eest Egiptuse peale, et meelitada USA sõtta oma poolel. Rünaku käigus sai surma 34 USA teenistajat, 174 sai haavata. Iisrael vassis rünakat põhjendades, väites, et nad arvasid eksikombel, et USS Liberty näol, mille mastis lehvib USA lipp, oli tegemist Egiptuse rivist väljas oleva aluse El Quseiriga, mis olevat viibinud sõjatsoonis, kuigi alus viibis rünaku hetkel rahvusvahelistes vetes, kaugel sõjatsoonist. Pärast seda rünakat keelas USA oma mereväelastel sellest mitte kellegagi rääkida, viidates, et tegemist on "riikliku julgeoleku" küsimusega. Ka meedia vältis vahejuhtumi kajastamist ja USA ei võtnud ette mingit vastukäiku. Järgmisel päeval, 9. juunil, okupeeris Iisrael Golani kõrgustiku, mis oli osa Süüriast. See regioon tootis Iisraelile kolmandiku joogiveest. Iisraeli kindral Matityahu Peled tegi 19. märtsil 1972 Ha'aretzis järgmise avalduse: "Väide, et meie peade kohal rippus 1967. aasta juunis genotsiidi oht ja et Iisrael võitles oma eksistentsi eest, on tühipaljas bluff, mis levis sõja ajal ja pärast sõda." Pank De Rothschild Freres nimetati ümber Banque Rothschildiks.

1968: Suri Maurice de Rothschildi naine Noemie Halphen.

1970: FBI tabas juudi Richard Perle, kes töötas senaator Henry "Scoop" Jacksoni alluvuses, andmas salajast infot Iisraelile. See vaikiti maha.

Briti peaminister Edward Heath tegi lord Victor Rothschildist oma poliitikaosakonna juhi. Suurbritannia ühines sel ajal Euroopa Ühendusega.

1973: Oma raamatus "None dare call it conspiracy" kirjutas Gary Allen: "Üks peamistest põhjustest, miks ajalool on rahvusvaheliste pankurite poliitilise rolli osas mälukaotus, peitub selles, et Rothschildid olid juudid. Juudid on kasutanud organisatsiooni nimega Laimuvastane Liiga (ADL) vahendina kõikide veenmiseks, et Rothschildide või nende liitlaste mainimine on võrdne kõikide juutide ründamisega. Sel viisil on nad lammatanud peaaegu kõik ausad teadmised rahvusvahelistest pankuritest ja see teema on ülikoolides muutunud tabuks. Iga indiviidi või teost, mis seda teemat uurib, ründavad sajad ADL-i rühmitused üle terve riigi. ADL ei ole kunagi tõel ega loogikal lasknud oma üliprofessionaalset mustamistööd segada. Tegelikult ei ole kellelgi teisel rohkem õigust Rothschildide klanni peale pahane olla kui nende kaasjuutidel. Rothschildide impeerium aitas finantseerida Adolf Hitlerit." Rothschildide kontrollitud IBM-i töötaja George J. Laurer leiutas UPC (Universal Product Code) triipkoodi, mis pandi lõpuks üle terve maailma igale tootele. See sisaldab endas numbrit 666. Johannese Ilmutuse Raamatu 13. peatüki 17. ja 18. salm ütlevad selle numbri kohta järgmist: "ning et keegi muu ei tohiks osta ega müüa kui vaid see, kellel on märk, kas metsalise nimi või tema nime arv. Siin olgu tarkust! Kellel on mõistust, see arvutagu välja metsalise arv, sest see on inimese arv, ja tema arv on kuussada kuuskümmend kuus." N. M. Rothschild & Sons British Newfoundland Corporationi Churchill Fallsi projekt Kanadas sai valmis. N.M. Rothschilds & Sons löid ettevõttes ka uue investeringute juhtimise osakonna, mis kauples üle terve maailma. Sellest kasvas välja Rothschild Private Management. Edmund de Rothschild, Jacob Mayer Rothschildi lapselapselaps ostis Bordeaux's mõisa.

1976: Harold Wallace Rosenthal ütles: "Enamus juute ei soovi seda tunnistada, aga meie jumal on Lucifer."

1978: Kuuldi pealt, kuidas senati välisasjade komitee asjaajaja Stephen Bryen pakkus Washingtoni hotellis konfidentsiaalseid dokumente Iisraeli sõjaväe tippametnikule. Bryen võttis endale advokaadi, kohtuasi jõudis peakohtunikuni, kuid jäeti siis teadmata põhjustel pooleli. Hiljem töötas Bryen Richard Perle'i alluvuses.

1979: Egiptuse-Iisraeli rahuleppe raames allkirjastati Ameerika Ühendriikide abipakett, millega toetati Iisraeli igal aastal 3 miljardi dollariga. Shin Bet (Iisraeli sisejulgeolekuagentuur ISA) üritas sisse imbuda USA saatkonda Jeruusalemmas, kasutades ametnikku, kellel oli suhe Jeruusalemma neiuga. Parun ja paruness Phillip de Rothschild alustasid koostöös Robert Mondaviga templi (püramiidi) ehitamist Napa orgu Californias, kus resideeris ka Saatana kiriku rajaja ja juht Anton LaVey. See koht on tuntud ka kui Opus 1 (mis tähendab: esimene töö) ning templi eeskülge rajati viinamarjaistandus.

1980: Algas globaalne erastamisbuum. Rothschildid olid juba ammu olnud selle taga, olles üritanud omada ühiskondlikke valdusi üle terve maailma.

1981: Prantsuse valitsus riigistas Banque Rothschildi, uue panga nimeks sai Compagnie Européenne de Banque. Rothschildid rajasid Prantsusmaale uue panga Rothschild & Cie Banque (RCB) , millest sai hiljem Prantsusmaa juhtiv investeerimispank.

1982: Tulevane Iisraeli peaminister ja kaitseminister Ariel Sharon andis käsu rünnata Liibanoni. 16.–18. septembril toimunud Sabra ja Shatila massimõrvades tapeti ligi 2000 meest, naist ja last.

1985: Eustace Mullins avaldas raamatu “Who owns the TV networks,“ milles paljastas fakti, et Rothschildid omavad kolme suuremat USA telekanalit – NBC, CBS ja ABC. The New York Times andis teada, et FBI on teadlik vähemalt tosinast juhtumist, kui USA ametnikud on edastanud salajast informatsiooni Iisraelile. Justiitsministeerium süüdistust ei esitanud. Tehnoloogiaettevõtte MILCO omanikku Richard Smythi süüdistatakse tuumaajastusseadmete smugeldamises Iisraeli. N. M. Rothschild & Sons nõustas Briti valitsust British Gasi erastamise osas. Edaspidi nõustasid nad Suurbritannia valitsust ka kõikides teistes erastamisjuhtumites, kaasa arvatud British Steel, British Coal, kõik Briti kohalikud elektriettevõtted ja veeametid. Kõikide nende erastamistega on lähedalt seotud Briti parlamendisaadik ja tulevane kantsler Norman Lamont, endine Rothschildi panga töötaja.

1986: Iisraeli tuumatehnik aastatel 1976–1958 Mordechai Vanunu avastas, et tehas tootis salaja tuumarelvi. Ta andis Londoni Sunday Timesile faktid ja fotod, mille abil paljastati Iisraeli tuumarelvaprogramm. Tema tõendite abil tuli ilmsiks, et Iisrael on kogunud kuni 200 tuumalõhkepead ilma igasuguse debati või rahva nõusolekuta. 30. septembril meelitati Vanunu Londonist Rooma, kus ta rööviti ja viidi Iisraeli. Pärast kohtuistungit mõisteti talle 18 aastat “riigireetmise“ ja “spionaaži“ eest, kuigi ta ei olnud saanud mingit raha ega kommuniqueerunud ühegi välisluurega. Teda hoiti üksikvangistuses 11 aastat, mille jooksul ta sai oma pere, advokaadi ja preestriga kohtuda vaid üksikutel kordadel metallekraaniga eraldatult. Kuigi tavabastati aastal 2004, arreteeriti ta juba sel aastal uuesti. Ta on esitatud korduvalt Nobeli rahupreemia kandidaadiks.

1987: Edmund de Rothschild asutas World Conservation Banki, mille eesmärk on kolmanda maailma riikide võlgade konsolideerimine – vastutasuks nõuti nende riikide maid. 24. aprillil avaldas Wall Street Journal artikli “Role of Israel in Iran-Contra Scandal Won’t be Explored in Detail by Panels”.

1988: Laimuvastane LiigaADL algatas rahvusvahelise juuratudengite võistlusele, millega sooviti luua kavandeid vihavastastele seadustele vähemusgruppide kaitseks. Konkursi võitis Joseph Ribakoff, kes tuli välja arvamusega, et peale viha ärgitava vägivalla tuleb ära keelata ka sõnad, mis seda esile kutsuvad, ja nende kasutamine kuriteos kuulutada. ADL-i dokument sedastab, et riikide agentuurid peaksid jälgima sõnavõtte ja piirama sõnavabadust ning lisaks tsenseerima kõik filmid, mis kritiseerivad mis tahes gruppe. Ribakoff arvas, et isegi siis, kui avalduse teinud isik suudab seda

põhjendada (nagu näiteks homoseksuaalsust kritiseeriv kristlane piiblile viidates), pole see kohtus vihakuriteo puhul arvestatav argument. Ainus tõend, mida kohus vajab, et kedagi vihakõnes süüdistada, on fakt, et keegi midagi ütles ning suurem osa grupist või üks liige sellest grupist tundis end sellise kriitika tõttu emotsionaalselt haavatuna. See seadus aitab kaitsta ka Rothschildide vandenõu ilmsikstulekut, sest kritiseerides Rothschildide ebaseaduslikke tehinguid, võib sinust saada antisemitist ja vihakuritegude õhutaja.

Suri Philippe de Rothschild.

1989: Mitmed satelliitriigid Ida-Euroopas muutusid oma iseseisvuse nõudmistes tänu avalikustamise (glasnosti) mõjule rohkem avatuks. Sel aastal toimusid paljudes endistes kommunistimaades revolutsioonid, mille käigus tekkisid uued vabariigid. Seeläbi lõdvenes kommunistide haare Ida-Euroopa üle ja raudne eesriie lagunes. Perestroika ja glasnosti tulemusena varises kommunism kokku mitte ainult Nõukogude Liidus, vaid ka Ida-Euroopas. Venemaal astus Boriss Jeltsin (kelle naine oli Jossif Stalini tütar abielust Rosa Kaganovitšiga) ja tema juhitud Demokraatlik Venemaa samme, et lõpetada kommunistliku partei võim. Selleks peatasid ja keelustasid nad kommunistliku partei tegevuse ja arestisid kogu nende vara. See sümboliseerid kommunismi kokkuvarisemist Venemaal ning selle tulemusena algas juutide massiline (umbes 700 000 inimest) väljaränne endisest Nõukogude Liidust Iisraeli. Iisraeli ajakirja Hotami 24. novembri numbris avaldati Iisraeli asevälisministri Binyamin Netanyahu kõne, mille ta pidas Bar Ilani ülikooli tudengitele. Ta ütles: “Iisrael oleks pidanud ära kasutama Hiina demokraatiat nõudvate meeleavalduste mahasurumise, kui kogu maailma tähelepanu oli sellel riigil. Siis oleksime saanud täide viia massilise araablaste väljasaatmise.“ Londoni ja Pariisi Rothschildid andsid teada uue pangafiliaali Rothschild GmbH sünnist Frankfurtis Saksamaal.

1991: Vastuseks Iraagi Kuveidi invasioonile 2. augustil 1990 alustasid USA ja Suurbritannia 16. jaanuaril 1991 õhurünnakuid Iraagile. 24. veebruaril alustati sõda ka maa peal, mis kestis 100 tundi – kuni 28. veebruarini, mil USA president George H. W. Bush andis käsu tappa 150 000 Iraagi sõdurit, kes olid jäänud lõksu Kuveidi ja Basara vahelisel maanteel. Seejärel andis president Bush käsu sõjategevuse lõpetamiseks. See oli Purimi päev. Sellel päeval tähistavad juudid oma võitu iidse Babüloni üle, mis asub nüüdse Iraagi piirides. Selle aasta Bilderbergi kohtumisel 6.–9. juulil Baden-Badenis Saksamaal ütles David Rockefeller: “Me oleme tänulikud Washington Postile, New York Timesile, Time Magazinile ja teistele suurepärasele ajalehtedele, mille juhid on meie koosolekutel osalenud ja austanud oma lubadust peaaegu 40 aastat. Meil oleks pea ilmvõimatu olnud luua maailma jaoks plaani, kui meid oleks sellel perioodil rambivalguses näidatud. Kuid maailm on nüüd palju targem ja valmis marssima maailmavalitsuse poole. Intellektuaalse eliidi suveräänsus ja maailmapankurid on kindlalt eelistatavad rahvuslikule automaatsele otsustamisele, mida on praktiseeritud eelmistel sajanditel.“

1992: Märtsis sai Euroopa pangandusettevõtte J. Rothschild, Wolfensohn and Co esimeheks endine Föderaalreservi juhatuse esimees Paul A. Volker. Stephen Bryen, kes tabati 1978. aastal pakkumas konfidentsiaalseid dokumente Iisraelile, teenis Iisraeli pooldavas juudi instituudi riiklikus julgeolekuagentuuris (Jews Institute for National Security Affairs) konsultandina (kellel on kõik turvaload) ja samal ajal USA ekspordiettevõttes, mis tegeles tundliku tehnoloogiaga. Seymour M. Hersh kirjutas oma analüüsis “The Samson Option“: “Ebaseaduslikul teel saadud info liikus nii ulatuslikult LAKAM-ist (salajane Iisraeli luureüksus, heebrea akronüüm Scientific Liaisoni büroole) Iisraeli, et dokumentidele lisati spetsiaalne koodnimetus JUMBO. Ettevõtja Ari Ben-Menashe meenutab: “Kõike, millele oli peale kirjutatud JUMBO, ei tohtinud arutada Ameerika kolleegidega.“ Wall Street Journal kirjutas, et Iisraeli agendid üritasid varastada Recon Optical Inci ülisalajast õhu-spioonikaamera süsteemi. 16. septembril toimus Inglise naela krahh, kui valuutaspekulandid, keda juhtis George Soros laenas naelu ja müüs need Saksa markade eest maha, ootuses, et ta suudab võla tagasi maksta devalveerunud valuutas ja vahe sealt kasumit teenima panna. Selle tulemusena teatas Briti rahandusminister Norman Lamont intressimäära tõusust 5% võrra ühe päeva jooksul. Suurbritanniat tabas majanduslangus, mis kestis mitu aastat. Suur hulk ettevõtteid sulges ukсед ja kinnisvara turg kukkus kokku. Rothschildid lõikasid sellest kasu: olles erastanud 1980-ndatel omandatud Suurbritannia riigi varad, olid nad aktsiate hinna üles ajanud, kukutades seejärel turu, et aktsiad pennide eest ära osta. Sama skeemi oli kasutanud 1812. aastal Nathan Mayer Rothschild. Kantsler Norman Lamont oli enne parlamendi liikmeks saamist olnud pangandustegelane N. M. Rothschild & Sonsis.

1993: Norman Lamont lahkus Briti majanduse langusperioodil valitsusest ja läks tagasi N.M. Rothschild & Sonsi, asudes seal direktori ametikohale. Endine kongresmen Paul Findley avaldas raamatu “Deliberate Deceptions: Facing the Facts About the U.S. Israeli Relationship“. Selles raamatus nimetab ta 65 ÜRO liikme otsust Iisraeli vastu aastatel 1955–1992 ning 30 USA Iisraeli-vastast embargot – seda oli rohkem kui kõikide teiste riikide vastu tehtud otsuseid kokku. Samas ei kõigutanud need otsused kuigivõrd Iisraeli valitsuse tegevust, näiteks vähem kui kaks nädalat pärast Iisraeli rünnakut USS Liberty teatas Iisraeli välisminister Aba Eban ÜRO-le: “Kui peaassamblee peaks otsustama 121 häält 1 vastu “Iisraeli“ taandumiseks endistesse piiridesse (enne 1967. a juunit), siis “Iisrael“ keeldub seda otsust täitmast.“

1995: Endine aatomienergia teadlane Kitty Little väitis, et Rothschildid kontrollivad nüüdseks 80% maailma uraanist, omades seega uraanitööstuse monopoli. “Iisrael kogub jõuliselt (USA) sõjaväe- ja tööstustehnikat. Raportis oli kirjas, et Iisrael hangib infot, kasutades USA kodanike “etnilist suunitlust, finantsilist võimendust ja individuaalsete nõrkuste tuvastamist ja ära kasutamist“.

1996: Finantsraport “Defense Industrial Security: Weaknesses in US Security Arrangements With Foreign-Owned Defense Contractors” leidis, et vastavalt

luureandmetele juhtis “riik A“ (luureandmete järgi identifitseeritud kui Iisrael, Washington Times 22. veebruar 1996) “kõige agressiivsemat spionaaži USA ja iga USA liitlase järgi.“ Raport kirjeldas “spionaaži operatsiooni, mida juhtis luureorganisatsioon, mis kogub teaduslikku ja tehnoloogilist infot (Iisraeli poolt) kinni makstud USA valitsuse töötaja käest USA salajastest sõjaluure dokumentidest“. Jerusalem Post (30. august 1996) kommenteeris raportit: “Salajane sõjaväeinfo ja tundlik sõjatehnoloogia on selle riigi luureagentuuridele esmajärgulised sihtmärgid.“ Amschel Rothschild (41) kägistati tema enda hommikumantli vööga oma Pariisis hotellitoas surnuks. Prantsuse peaminister andis politseile käsu uurimine sulgeda ja meediaärimees Rupert Murdoch instrueeris oma toimetajaid ja uudiste juhte üle terve maailma seda kajastama kui südameatakki, juhul kui nad seda üldse peavad kajastama. 12. mail esines ÜRO saadik ja juut Madeleine Albright saates “60 minutit“ ja saatejuht Lesley Stahl küsis tema käest USA Iraagi majanduse vastaste sanktsioonide kohta: “Me oleme kuulnud, et pool miljonit last on surnud. See on rohkem lapsi kui suri Hiroshima tõttu. Kas see hind on seda väärt?“ Saadik vastas: “Ma arvan, et see on väga raske valik, kuid me arvame, et see on seda väärt.“ Tema kommentaar ei põhjusta mingit avalikku pahameelt. Enamgi veel – poole miljoni Iraagi lapse hukk kiidetakse USA valitsuse poolt heaks, kui võtta arvesse seda, et vähem kui 8 kuud hiljem pühitseb president Clinton Albrighti riigisekretäri ametisse. Esinedes senati komitee ees ütleb Albright järgmist: “Me nõuame ÜRO karmide sanktsioonide jätkumist Iraagi suunal, kuni see režiim on nõus oluliste julgeolekunõukogu otsustega.“

1997: Armeemehaanikainsener, juut David A. Tenenbaum andis “kogemata“ salajast sõjaväe infot raketisüsteemide ja soomukite kohta Iisraeli ametnikule (New York Times, 20. veebruar 1997). Washington Post andis teada, et USA luure on avastanud vestluse, milles kaks Iisraeli ametnikku arutavad võimaluse üle saada enda valdusesse konfidentsiaalne kiri, mille toleaeagne riigisekretär Warren Christopher kirjutab Palestiina liidri Yasser Arafatile.

Üks iisraellastest, identifitseeritud vaid kui “Dov“, kommenteeris, et nad võivad selle kirja saada “Megalt“ (koodnimi Iisraeli tippagendile USA-s). USA Iisraeli suursaadik Martin Indyk kurtis privaatsest Iisraeli valitsusele jälgimise üle Iisraeli agentide poolt. Iisraeli agendid paigaldavad juudist rabi tütre Monica Lewinsky telefonile pealtkuulamiseadeldise ning salvestasid telefoniseksi sessiooni Monica ja president Bill Clintoni vahel. Clinton oli Lewinskyt hoiatanud, et nende kõnesid kuulatakse pealt ja lõpetas suhte. Huvitaval kombel lõpetatakse samal ajal FBI jaht “Megale“. 29. oktoobril suri Genfis Edmund de Rothschild. Täpselt samal päeval suri ka Anton Szandor LaVey, Saatana Kiriku asutaja, kes oma raamatus “Satan Speaks“ ütleb “Siioni tarkade protokollide“ kohta. “Esimest korda, kui ma lugesin “Siioni tarkade protokolle“ oli minu instinktiivseks reaktsiooniks – mis sellel siis viga on? Kas see pole viis, kuidas iga meisterlik plaan töötama peaks? Kas siis avalikkus ei ole välja

teeninud... ei, nõudnud sellist despotismi? Kofi Annanist sai ÜRO peasekretär. Ta on abielus Nane Lagergreniga, Rothschildiga, kellega ta abiellus aastal 1984. **1998:** Frankfurdis, linnas, kust Rothschildid pärit on, hakkas tegutsema Euroopa Keskpank.

2000: George W. Bush valiti USA presidendiks. Bushide pere pärinevat Plantagenet' de dünastiast, mille juured ulatuvad Taaveti kuningliku kojani.

2001: 11. septembril toimus WTC rünnak, mille taga osa vandenõuteoreetikuid näeb Iisraeli, kes selle koos Suurbritannia ja Ühendriikide eliidi abiga korraldas. Selle eesmärk oli vahetada vabadus näilise turvatunde vastu. Sama võtet kasutati Riigipäevahoone põlengu puhul Saksamaal aastal 1933.

Vähem kui kuu pärast 9/11 ründas USA Afganistani – ühte seitsmest riigist maailmas, millel ei olnud Rothschildide keskpanka. On teada, et vähem kui nädal enne 9/11 rünnakuid 5. septembril külastasid nn kaaperdajad Mohamed Atta ja mitmed teised mingil põhjusel Iisraeli pooldaja Jack Abramoffi kasiinot. Mingit uurimist selle kohta, mida need mehed seal tegid, ei ole läbi viidud, kuid on teada, et USA narkokaubanduse võrgu sidevahendeid kuulati pealt. Selles kahtlustati kahte ettevõtet – AMDOCS ja Comverse Infosys, mis mõlemad kuuluvad iisraellastele. AMDOCS koostas makseandmeid enamikule USA telefoniettevõtetele, pääsedes ligi delikaatsetele kõnedele. Comverse Infosys paigaldas pealtkuulamissüsteeme, mida kasutas USA siseluure, aga kahtlustati ka, et Comverse Infosys, kes sai poole oma eelarvest Iisraeli valitsuselt, ehitas süsteemi “tagaukse,” mille kaudu info USA narkovastasest võltusest jõudis otse narkoäri liidriteni. FBI uurimine viis kõigi aegade suurima Iisraeli juhitud välisluure paljastamiseni USA pinnal. Pooled kahtluselustest olid 9/11 ajaks arreteeritud. 11. septembril vahistati viis iisraellast tantsimise ja rõõmustamise pärast WTC tornide kokkukukkumise ajal, kes olid tõenäoliselt värvatud kolimisteenust pakkuva ettevõtte Urban Movin Systems poolt. Kaks neist tuvastati hiljem Mossadi liikmetena. Tunnistajate ütluste kohaselt olid nad rünnakute hetkel Liberty Parkis, mis annab alust arvata, et neil oli infot selle kohta, mis juhtuma hakkab, juba enne rünnakuid. Iisraellased kuulati üle ning saadeti lõpuks Iisraeli tagasi. Ettevõtte omanik, keda kasutati Mossadi agentide kattevarjuna, põgenes Iisraeli. USA valitsus andis kogu selle info, mis oli seotud Iisraeli agentide seotusega 9/11-ga, edasi nelja osalise loo kaudu Fox Newsis teleajakirjanik Carl Cameroni vahendusel. Juutide (peamiselt AIPAC) surve tõttu oli Fox News sunnitud selle loo oma veebilehelt maha võtma. Kaks tundi enne 9/11 rünnakuid sai Iisraeli firma Odigo, kellel oli kontor vaid mõni kvartal WTC-st eemal, interneti teel hoiatuse. New Yorgi kontori juhataja andis FBI-le selle teate saatja IP-aadressi, kuid FBI ei uuri seda edasi. FBI tegeles viie iisraellaste omaduses oleva kolimisteenust pakkuva ettevõttega, mida kahtlustati Iisraeli luure kattevarjuks olemises. On teada, et enne rünnakuid vahetati miljoneid dollareid nii American Airlinesi kui ka United Airlinesi müügioptsioone. FBI lubas neid oste põhjalikult uurida, aga ei ole uurimise

tulemusi mitte kunagi avalikustanud. Võib arvata, et see viiks Iisraelini – riigini, kes oli 9/11 rünnakute taga. Pärast rünnakut saadeti mitmele poliitikule ja meediajuhile anonüümseid kirju, mis sisaldasid antraksi. Ka need intsidendid lükati 9/11-ga sarnaselt automaatselt Al Qaeda kaela, kuni selle hetkeni, mil tuvastati, et antraks, mida need kirjad sisaldasid, oli spetsiifilist tüüpi, mida toodetakse USA sõjaväe laboratooriumides. FBI avastas hiljem, et peamine kahtlusalune oli juut Philip Zack, kes oli oma tööandjate poolt saanud korduvaid noomitusi ebasüüdsate märkuste pärast araablaste kohta. Zack jäi turvakaamera pildile, sisenedes lattu, kus ta oli töötanud. Samas laos hoiti ka antraksi. Ent nii FBI kui ka peavoolumeedia ei kommenteerinud edasise uurimise arengut. Rühmituse Juudi Kaitseliiga esimees (al 1985) Irv Rubin vahistati mošeesse ja araabia-ameerika päritolu kongresmeni kontoris löhkeseadeldise paigaldamise planeerimise eest. Rubin tegi vanglas enesetapu (ametlikel andmetel löikas endal kõri läbi) enne asja kohtusse jõudmist. Üks nädal enne WTC rünnakut kolis pooleldi iisraellastele kuulunud ettevõtte Zim Shipping Company kontorid WTC-st välja ja katkestas oma liisingulepingud, mis läks ettevõttele maksma 50 000 dollarit. Ettevõtte ei selgitanud oma väljakolimise põhjust.

Sharon: Meie, juudi rahvas, kontrollime Ameerikat

3. oktoobril ütles Iisraeli peaminister Ariel Sharon Kol Yisraeli raadiosaates president Shimon Peresile: “Iga kord, kui me midagi teeme, ütled sa, et Ameerika teeb seda või teist... Ma tahan sulle midagi selgeks teha: ära muretse Ameerika surve pärast Iisraelile. Meie, juudi rahvas, kontrollime Ameerikat ja ameeriklased teavad seda.”

2002: Ilmus Webster Third New International Dictionary uustrükk, milles oli kirjas antisemitismi uus definitsioon (seda polnud uuendatud alates 1956. aastat). See defineerib antisemitismi kui (1) “juutide kui religioosse ja rassilise vähemuse vastane vaenulikkus, mida tihti saadab sotsiaalne, poliitiline ja majanduslik diskrimineerimine; (2) sionismi vastand; (3) Iisraeli vastaste pooldamine.” Definitsioonid 2 ja 3 lisati juurde 2002. aasta väljaandele enne seda, kui USA otsustas (Iraagi mahitusel) Iraaki tungida. Samal aastal andis Iisraeli peaminister Ariel Sharon käsu massimõrvaks Jenini põgenikelaagris.

Drug Enforcement Administration (DEA) avaldas raporti, milles kunstitudengiteks maskeerunud Iisraeli spioonid üritasid siseneda USA valitsuse hoonetesse. Politsei pidas Whidbeys kinni sõiduki koos kahe iisraellasega, kellest üks viibis USA-s illegaalselt. Rendiautos viibinud mehed väidavad, et veavad mööblit, ent järgmisel päeval avastab politsei auto sisemusest ja roolilt jälgi sõjaväe TNT ja RDX markeeringutega plastilisest lõhkeainest. FBI teatas hiljem, et testid, mis näitasid lõhkeainet, olid “vale-positiivsed” sigaretisuitsu tõttu – väide, mida eksperdid peavad naeruväärseks. Ühe naise antud alibi tõttu

juhtum suleti ja iisraellased anti üle immigratsiooniteenistusele tagasi Iisraeli saatmiseks. Nädal hiljem naine kadus.

Mohamed: Juutide eest võitlevad ja surevad teised inimesed

2003: 19. märtsil tungis USA Iraaki, see oli tol päeval juudi kalendris juutide rahvuspüha Purimi päev, mil juudid tähistavad oma rahva pääsemise tähistamiseks. Tähelepanuväärne on ka see, et USA eelmine invasioon Iraaki lõppes samuti Purimi päeval 10 aastat tagasi 150 000 põgeneva iraaklase massimõrvaga George H. W. Bushi valitsemisajal. Purim on ka aeg, mil juudid on vandunud kättemaksu oma vaenlastele. Iraak (muistne Babülon) on üks neist vähestest riikidest maailmas, kellel ei ole Rothschildide kontrollitud keskpanka. Malaisia peaminister Mahathir Mohamed ütles oma kõnes: “Juudid valitsevad maailma oma asemike kaudu. Nende eest võitlevad ja surevad teised inimesed.” Cloudcrofti politseiülem pidas koolitsoonis kinni kiirust ületava sõiduki. Selgus, et autos oli kaks aegunud passidega iisraellast. Mehed väitsid taas, et nad tegelevad kolimisega ja kastid autos sisaldavad mööblit. Iisraellased anti üle immigratsiooniametile. Kastide sisu ei avalikustata mitte kunagi. Iisrael saatis oma mõrvarühmi teistesse riikidesse, kaasa arvatud USA-sse, kuid USA valitsus ei võtnud midagi ette.

2004: Kaks aastat pärast AIPAC-i (The American Israel Public Affairs Committee – suurim poliitilise lobi grupp USA-s, milles on kokku 65 000 liiget, kelle ainus eesmärk on USA ärakasutamine Iisraeli heaks) uurimist võimaliku luureallikana Iisraeli jaoks, avastati, et juut Larry Franklin, Pentagoni keskastme analüütik, on andnud salajast infot kahele AIPAC-i ametnikule, keda arvatakse olevat Iisraeli spioonid. AIPAC palkas neid kaitsma advokaat Nathan Lewini, sama advokaadi, kes kaitses 1978. aastal Stephen Bryenit, keda kahtlustati olevat Iisraeli spioon. Larry Franklin töötas Pentagoni erioperatsioonide osakonnas, mida juhtis valitsuse poliitiline nõustaja Richard Perle. Sel ajal nõudis Perle (kes samuti tabati Iisraelile 1970. aastal salajast infot edastamas), et Iraaki, mis kihab massihävitusrelvadest, tuleb kindlasti sisse tungida ja see vallutada. Kui selgus, et Iraagis ei olnud mingeid massihäviturivelvi, veeretis Perle süü George Tanet’ “viletsa luuretegevuse” kaela. On teada, et Pentagoni erioperatsioonide osakond juhatas samalaadset gruppi ka Iisraelis Ariel Sharoni kontoris. AIPAC-i uurimise leke teatas 28. augustil meedias ka teistest spioonidest, kes Frankliniga koos töötavad. USA justiitsminister John Ashcroft andis FBI-le korralduse kõik selle juhtumiga seotud vahistamised peatada. Nii nagu Stephen Bryeni juhtum ja “Mega” intsident, tundub ka see luureskandaal olevat juhitud ametnike poolt, kellel on oma salajased vaated, mida kaitsta. Politsei peatas pärast kolme miili pikkust tagaajamist, mille käigus juht viskas autoaknast välja pudeli kahtlase vedelikuga, Tennessee tuumakütuse

tehase lähedal sõiduki. Autos viibisid iisraellased, kes esitasid võltsitud isikutunnistused. FBI lõpetas uurimise ning iisraellased vabastati.

Samal aastal üritas kaks iisraellast üritasid siseneda Kings Bay Navali allveelaevabaasi.

Foxman: “Uus testament” on vihakõne

Laimuvastase Liiga ADL-i kohalik juht Abraham H. Foxman andis välja raamatu pealkirjaga “Never Again? The Threat Of The New Anti-Semitism“, milles ta väidab, et “Uue testamendi“ “vale“, et variserid olid vastutavad Kristuse surma eest on põhjustanud aastatuhande kestva antisemitismi ning kuna piibli “Uus testament“ on “vihakõne“, siis tuleks see tsenseerida ja ära keelata.

2005: 20. jaanuaril pidas president Bush kõne, milles tegi avalduse “Kui meie riigi asutajad kuulutasid välja uue maailmakorra.“ Ent uut maailmakorda ei kuulutanud välja mitte Ameerika Õhendriikide asutajad, vaid president Roosevelt 1933. aastal, mil ta pani Novus Ordo Seclorum ühedollarilise rahatähe peale. 7. juulil pommitati Londoni metrood. Iisraeli rahandusminister Binyamin Netanyahu oli rünnakute hommikul Londonis, et osaleda majanduskonverentsil, mis toimus metroojaama lähedal hotellis. Rünnakute hetkel viibis ta oma hotellitoas, pärast seda, kui Iisraeli luure on teda oodatavate rünnakute osas hoiatanud. 2005. aastaks oli järel veel vaid viis riiki, kus ei olnud Rothschildide kontrollitud keskpanka – Iraan, Põhja-Korea, Sudaan, Kuuba ja Liibüa. Füüsikaproffessor Stephen E. Jones Bringham Youngi ülikoolist avaldas artikli, milles ta tõestab, et WTC hooned said kokku kukkuda vaid lõhkeainet kasutades. Tema teaduslikku ja tõestatud tööd ei kajastata mitte mingil viisil peavoolumeedias.

2006: The Edmund De Rothschild Banque’ist, Euroopa tütarettevõttest Edmund De Rothschildi perepanga grupist Prantsusmaal, saab esimene välispank, mis sai Hiina pangandusregulatsiooni komisjoni heakskiidu ja sisenes Hiina majandusturule. ADL survestas halastamatult valitsusi üle terve maailma, et suruda läbi viharoima seadust. Nad on hirmul, et Iisraeli ja Rothschildide kuriteod tulevad aina enam avalikuks, ennekoike interneti kaudu. Austrias pandi ajaloolane David Irving kolmeks aastaks vangi holokausti salgamise eest. Oluline on see, et avalikkuses näidatakse juute kui vaeseid ja tagakiusatuid, kuid tegelikult kontrollivad nad suurt osa rahvusvahelisest majandusest ja korporatsioonidest üle kogu maailma.

Allikad:

Holy Bible - King James Version

Proofs of a Conspiracy Against All the Religions and Governments of Europe

Carried on in the Secret Meetings of Freemasons, Illuminati and Reading Societies - John Robison - 1798
The Life of Napoleon - Sir Walter Scott - 1827
Coningsby - Benjamin Disraeli - 1844
The Communist Manifesto - Karl Marx, Friedrich Engels, Martin Malia - 1848
Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry - Albert Pike - 1872
The Rothschilds, Financial Rulers Of Nations - John Reeves - 1887
The Jews and Modern Capitalism - Werner Sombart - 1911
Great Britain, The Jews, and Palestine - Samuel Landman - 1936
Pawns In The Game - William Guy Carr - 1937
Inside The Gestapo - Hansjürgen Koehler - 1940
Barriers Down - Kent Cooper - 1942
The Mind Of Adolf Hitler - Walter Langer - 1943
The Empire Of The City - E. C. Knuth - 1946
The Jewish State - Theodor Herzl - 1946
The Curious History of the Six-Pointed Star - G. Scholem - 1949
Secrets Of The Federal Reserve - Eustace Mullins - 1952
Tales Of The British Aristocracy - L. G. Pine - 1957
Red Fog Over America - William Guy Carr - 1958
A Jewish Defector Warns America (Spoken Word Recording) - Benjamin H. Freedman - 1961
The Rothschilds - Frederic Morton - 1962
The Illuminati and the Council on Foreign Relations (Spoken Word Recording) - Myron Fagan - 1967
Ben-Gurion: The Armed Prophet - Michael Bar-Zohar - 1967
The Hidden Tyranny - Benjamin Freedman - 1971
None Dare Call It Conspiracy - Gary Allen - 1972
The Gulag Archipelago, Vol. 2, Parts 3 and 4 - Aleksandr Solzhenitsyn - First English translation published 1975
Wall Street And The Rise Of Hitler - Anthony C. Sutton - 1976
The Rosenthal Document - Walter White, Jr. - 1978
Two Rothschilds And The Land Of Israel - Simon Schama - 1978
The Six Pointed Star - Dr O. J. Graham - 1984
The Last Days In America - Bob Fraley - 1984
Who Owns The TV Networks - Eustace Mullins - 1985
The Samson Option: Israel's Nuclear Arsenal and American Foreign Policy - Seymour M. Hersh - 1991
A History of the Jews in America - Howard M. Sachar - 1992
Deliberate Deceptions: Facing the Facts About the U.S. Israeli Relationship - Paul Findley - 1993
Descent Into Slavery - Des Griffin - 1994
Bloodlines Of The Illuminati - Fritz Springmeier - 1995

Jewish History, Jewish Religion - Israel Shahak - 1994
 Satan Speaks - Anton Szandor LaVey - 1998 The Elite Serial Killers of Lincoln,
 JFK, RFK & MLK - Robert Gaylon Ross - 2001
 Never Again? The Threat Of The New Anti-Semitism - Abraham H. Foxman -
 2004
 The Elite Don't Dare Let Us Tell The People - Robert Gaylon Ross - 2004
 Codex Magica - Texe Marrs
http://humansarefree.com/2011/09/history-of-house-of-rothschild-complete.html?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed%3A+blogspot%2FYTqom+%28Humans+Are+Free+Blog%29

